

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 17.10.2007
KOM(2007) 602 lopullinen

2007/0223 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**yhteisön järjestelmästä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen
ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi**

(komission esittämä)

{SEK(2007) 1310}

{SEK(2007) 1312}

{SEK(2007) 1336}

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Ehdotuksen yleistavoite on tarkastella yhteisön osuutta laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjunnassa ja lisätä sitä, jotta voidaan tehostaa toimia tätä kansainvälistä vitsausta ja siitä aiheutuvia ympäristöllisiä, taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia vastaan.

- **Yleinen tausta**

Laiton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus (IUU-kalastus) on maailmanlaajuisesti yksi merkittävimmistä kalavarojen kestävyyttä ja merten biologista monimuotoisuutta uhkaavista vaaroista. Kansainvälinen yhteisö tunnustaa laajasti ongelman erityisen vakavuuden ja välttämättömän tarpeen toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi. Yksimielisyys tästä on ilmaistu erilaisilla kansainvälisillä areenoilla ja erityisesti asiaa koskevassa vapaaehtoisessa kansainvälisessä toimintasuunnitelmassa, joka hyväksyttiin FAO:ssa vuonna 2001.

Komissio on ollut mukana IUU:n torjumisessa nyt jo kymmenen vuotta. Toiminnan perustana on ollut oma toimintasuunnitelma vuodesta 2002. Sen mukaisesti komissio on ollut hyvin aktiivinen viime vuosina ja edistänyt IUU-kalastuksen ehkäisemiseen, estämiseen ja poistamiseen tähtäävän kunnianhimoisen politiikan täytäntöönpanoa sekä yhteisön tasolla että alueellisella ja kansainvälisellä tasolla.

Tämä politiikka on tuonut mukanaan suurta edistystä. Joko EU:n aloitteella tai sen vahvalla tuella on luotu uudet alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt, jotka ovat laajentaneet kansainvälisen sääntelyn piirin kuuluvan syvänmerenkalastuksen maantieteellistä alaa. Samaan aikaan nykyisissä alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä hyväksytyillä uusilla ja laajamittaisilla toimenpidejärjestelyillä on vahvistettu valvontaa merellä ja satamissa sekä mahdollistettu kauppavirtojen parempi valvonta. IUU-alusten mustan listan käyttöönotto on johtanut varoittaviin toimenpiteisiin, jotka kohdistetaan laitonta toimintaa harjoittaviksi tunnistettuihin aluksiin. Vuodesta 2004 EU:n suhteita niihin kehitysmaihin, joiden kanssa sillä on kahdenväliset kalastussopimukset, on ohjattu uudella kumppanuuteen perustuvalla lähestymistavalla. Näiden maiden hallinto- ja valvontavalmiuksien vahvistaminen on yksi kumppanuuden kulmakivistä, ja siihen on osoitettu erityisen paljon EU:n rahoitusta. EU:ssa vuonna 2002 sovitussa yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksessa taasen kiinnitettiin huomiota tarpeeseen parantaa EU:n kalastajiin ja EU:n vesialueisiin sovellettävien sääntöjen noudattamista.

Vaikka paljon onkin tehty, IUU-kalastusta ei suinkaan ole saatu poistettua. Komissio on sitä mieltä, että yhteisön on pikaisesti ryhdyttävä tiukkoihin toimiin, koska tällaiset käytänteet jatkuvat yhteisön ja kansainvälisistä toimista sekä niiden dramaattisista ympäristöpoliittisista ja sosioekonomisista seuraamuksista piittaamatta.

Yhteisöllä on yksi maailman suurimmista laivastoista, ja se on kolmanneksi suurin kalastusmahti maailmassa. Yhteisöllä on myös isoimmat markkinat, ja se on suurin kalastustuotteiden tuoja. Kalastustuotteita tuotiin yhteisöön vuonna 2005 yhteensä

lähes 14 miljardilla eurolla. Tämän lisäksi useita kalastusalueita sääntöjä noudattamattomien lippulaivojen alle rekisteröivien toimijoiden joukossa uskotaan myös olevan yhteisön toimijoita.

Kansainvälisten sitoumustensa ja luonnonvarojen hoitoa ja liiallista hyödyntämistä välttävän yleistavoitteen mukaisesti (siton kuin se on vahvistettu kesäkuussa 2006 pidetyssä Eurooppa-neuvostossa sovitussa EU:n kestävä kehityksen strategiassa) komissiolla on erityinen velvollisuus johtaa kansainvälisiä toimia IUU-kalastuksen torjumiseksi.

Komission mukaan nyt on tullut aika täydentää olemassa olevaa kehystä, tehostaa sitä ja keskittää huomio tarpeeseen varmistaa, että IUU-kalastuksen ehkäisemiseen, estämiseen ja poistamiseen tarvittavat toimenpiteet pannaan täytäntöön ja että niitä noudatetaan.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Nykyisessä järjestelmässä IUU-kalastusta koskevat osittain valvonnasta, tarkastuksista ja täytäntöönpanosta annetut, yhteisössä sovellettavat yhteisön säännökset (erityisesti neuvoston asetukset (EY) N:o 2847/93 ja (EY) N:o 2371/2002) sekä niitä aloja koskevat säännöt, joista on sovittu alueellisissa kalastushoitojärjestöissä (erityisesti neuvoston asetukset (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004).

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Tämä ehdotus on yhteisen kalastuspolitiikan yleistavoitteen – ”varmistetaan sellaisen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen, joka luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävä olosuhteet” – mukainen ja vastaa yleisemmin Eurooppa-neuvostossa kesäkuussa 2006 sovitun kestävä kehityksen strategiaa keskittymällä luonnonvarojen suojelemiseen. Lisäksi ehdotus noudattaa kestävä kehityksen huippukokouksessa vuonna 2002 asetettuja kalavarojen hoidon tavoitteita.

Valtamerten parempaan hallintaan pyrkiminen kuuluu myös pääperiaatteisiin, kun nyt pohditaan yhteisön tulevaa meripolitiikkaa.

2) KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Vuoden 2007 tammi-maaliskuussa järjestettiin laaja kuuleminen komission yksiköiden esiin ottamasta ja komission verkkosivulla julkaistusta julkisesta asiakirjasta. Keskustelun ohjaamiseksi kalastus- ja meriasioiden pääosastossa laaditussa asiakirjassa esitetään lyhyt analyysi ongelmasta, ja se rakentuu seuraavien yhdeksän mahdollisen toiminta-alan varaan: (1) Euroopan yhteisön satamiin saapuvien kolmansien maiden alusten toiminnan ja niiden saaliiden laillisuuden parempi valvonta, (2) säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen parempi valvonta yhteisöön muilla kuin kalastusalueilla tuotujen kalastustuotteiden osalta, (3) EU:n markkinoiden sulkeminen IUU-kalastuksen tuotteilta, (4) Euroopan yhteisön kansalaisten sen alueen ulkopuolella

harjoittamaan IUU-toimintaan puuttuminen, (5) IUU-kalastuksen toteamisen oikeudellisten keinojen parantaminen, (6) kalastustoimenpiteiden vakavien rikkomusten estämiseen tähtäävän tehokkaan seuraamusjärjestelmän käyttöönotto, (7) IUU-kalastuksen vastaisten toimien parantaminen alueellisissa kalastushoitojärjestöissä, (8) IUU-kalastuksen vastaisten poliitikkojen ja keinojen tukeminen kehitysmaissa sekä (9) yhteisvaikutuksen lisääminen valvonnan, seurannan ja tarkkailun aloilla.

Kuulemisen seurauksena järjestettiin valtavasti kokouksia ja komissio sai useita kirjallisia raportteja. Asiasta keskusteltiin kalastusministerien epävirallisessa kokouksessa 17. huhtikuuta 2007. Lisäksi Euroopan parlamentti antoi asiasta päätöslauselman 15. helmikuuta 2007.

Kuulemiseen osallistuivat monenlaiset kalastusalan tahot, joista mainittakoon erityisesti kalastusalan merkittävimmät sidosryhmät yhteisön tasolla kokoava neuvoyhtymä kalatalous- ja vesiviljelykomitea (ACFA), eurooppalaisen ja kansalliset kalastusjärjestöt (Ranska, Espanja ja Kreikka), jalostusteollisuus, vähittäismyyjät, pankit ja kuluttajat, ammattiliitot, erilaiset kansalaisjärjestöt (ympäristö- ja kehityspoliittisiin kysymyksiin erikoistuneet), julkisviranomaiset Saksasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta, kansanedustuslaitoksen jäsen Alankomaista sekä julkisviranomaiset Norjasta sekä Maailmanpankki ja yksi jäljitettävyyteen erikoistunut yritys.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Kuulemiseen osallistuneet antoivat hyvin positiivista palautetta komission aloitteesta. Lähes kaikki painottivat, että yhteisön toimia tällä alalla on aiheellista vahvistaa. Komission kuulemisasiakirjassa eriyttämät toiminta-alat tunnustettiin yleisesti päteviksi.

Sidosryhmien joukosta esitettiin yksi poikkeavakin näkökulma, joka liittyy aloitteen soveltamisalaan. Osa kalanpyyntialasta oli sitä mieltä, että yhteisön kalastuslaivasto olisi jätettävä aloitteen ulkopuolelle, koska siihen sovelletaan jo laajaa valvontaa, eikä sen voida olettaa harjoittavan IUU-kalastusta. Suurin osa vastaajista kuitenkin kannatti ajatusta, että aloitteen olisi oltava mahdollisimman laaja ja katettava kaikkien kalastuslaivastojen toiminta (niin yhteisön kuin sen ulkopuolisten laivastojen).

Jotkut sidosryhmät esittivät myös huolestumisensa ongelmista, joita voisi aiheutua siitä, että yhteisö ottaa käyttöön yhteneväisen lähestymistavan asiassa, ottamatta huomioon IUU-kalastuksesta kärsivien kalastusten ja alueiden erityispiirteitä, ja luo tarpeettomia rajoituksia. Sitä, että yhteisön olisi tulevaisuudessa keskitettävä toimensa vakavimpiin kalastuslain rikkomuksiin, korostettiin.

Jotkut sidosryhmät vaativat, että nykyisen kehyksen parempi täytäntöönpano olisi asetettava etusijalle ja että uusia sääntelyaloitteita tehdään vain tarvittaessa.

Toisena merkittävänä huolenaiheena oli korostaa sitä, että kaupan toimenpiteillä voi olla negatiivisia vaikutuksia kehitysmaihin ja että asiaa oli tarpeen analysoida syvällisesti.

Internetin välityksellä järjestettiin julkinen kuuleminen 15.1.2007–12.3.2007. Komissio sai noin 30 kirjallista kommenttia. Ne ovat nähtävissä seuraavassa osoitteessa: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_150107_en.htm

Kuulemisen tulokset on esitetty tiivistettynä komission tekemän ehdotuksen vaikutustenarviointiin liitettyssä asiakirjassa.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

Komission yksiköt käyttivät ulkopuolisia asiantuntijoita joidenkin tähän ehdotukseen liittyvien seikkojen vahvistamiseen.

Erityisellä yleissopimuksella nro 36/2006 pyrittiin analysoimaan, kuinka hyödyllisiä komission suunnittelemat kaupan alan toimenpiteet olisivat ja minkälaisia vaikutuksia niillä olisi IUU-kalastuksen torjumisessa. Erityissopimus nro 5/2007 tehtiin, jotta saataisiin muita tarvittavia ulkoisia tekijöitä ja panoksia, joita komissio voisi käyttää viimeistellessään niihin toimenpiteisiin liittyvää vaikutustenarviointia, jotka tulevaisuudessa mahdollisesti kuuluvat IUU:n vastaisiin komission ehdottamiin toimenpiteisiin.

Käytetty menettely

Mainitut kaksi erityissopimusta tehtiin osana komission ulkopuolisen Océanic Développement -konsulttiyrityksen voimassa olevia puitesopimuksia (vastaavasti FISH/2003/02 ja FISH/2006/20).

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Ulkopuolinen konsulttiyritys Océanic Développement.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

Esiin ei ole tuotu sellaisia mahdollisesti vakavia riskejä, jotka voisivat johtaa peruuttamattomiin seurauksiin.

Ensimmäisessä tutkimuksessa selvitetään, mikä on Euroopan yhteisön tilanne nyt kalastustuotteiden kaupan tärkeänä toimijana, ja kuvataan sitä, kuinka haavoittuvia yhteisön markkinat ovat IUU-kalastukseen perustuvan kalastustuotteiden tuonnin edessä, sekä analysoidaan erilaisia keinoja, joilla yhteisö voisi saada tällaisen tuonnin loppumaan.

Toisessa tutkimuksessa esitellään erityisesti ongelmia, jotka johtuvat siitä, että jäsenvaltioiden soveltamat seuraamukset yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomistapauksissa ovat tasoltaan riittämättömiä. Siinä korostetaan myös kansallisissa lainsäädännöissä olevien seuraamusten tason laajaa kirjoa, mikä johtaa tasapuolisten toimintaedellytysten puuttumiseen yhteisön tasolla ja kannustaa laittomien käytäntöjen jatkamiseen.

Asiantuntijalausuntojen julkistaminen

Tutkimukset laitetaan kalastus- ja meriasioiden pääosaston verkkosivulle.

• **Vaikutusten arviointi**

Komissio laati ehdotuksesta vaikutusten arvioinnin, jota koskeva raportti on saatavilla Euroopan komission kalastus- ja meriasioiden pääosaston verkkosivulla.

Raportissa käsitellään seuraavia vaihtoehtoja:

– Nykyisen sääntelykehityksen täytäntöönpanon parantaminen yhteisön vesillä ja IUU-kalastuksen vastaisen yhteisön politiikan lujittaminen monen- ja kahdenvälisissä elimissä ongelman ulkoisen osuuden korjaamiseksi. Tässä vaihtoehdossa ei tarvita uuden sääntelyvälineen hyväksymistä. Tämä ei kuitenkaan ole riittävää, kun otetaan huomioon tilanteen kiireellisyys ja nykyistä järjestelmää haittaavat vakavimmat ongelmat, joita ovat yhteisön markkinoiden haavoittuvuus IUU-tuotteiden tuonnille sekä sääntöjen ulkopuolelle jäävien lippujen alla kalastavien alusten toiminnan jatkuminen. Nämä kaksi ongelmaa edellyttävät uusien säännösten hyväksymistä. Tämä vaihtoehto tarkoittaisi yksinkertaisesti sitä, että yhteisö painottaa enemmän tarvetta IUU-kalastuksen vastaisiin toimiin, ottamatta kuitenkaan käyttöön niihin tarvittavia välineitä. On suuri vaara, että tämä vaihtoehto johtaisi ainoastaan hyvän tahdon ilmauksiin eikä todellisiin muutoksiin, jolloin nykytilanne jatkuu entisellään.

– Sellaisen tapauskohtaisen toimintatavan kehittäminen, jota mukautettaisiin eri kalalajien ja alueiden erityispiirteiden mukaan merkittävillä IUU-kalastuksen alueilla. Tässä vaihtoehdossa olisi pyrittävä kohdennettuun lähestymistapaan, jossa keskitytään IUU-kalastuksen näkyvimpiin piirteisiin ja reagointi mukautetaan kyseisten kalakantojen tai alueiden erityispiirteiden mukaan.

Tämän vaihtoehdon toimivuus on epävarmaa, koska IUU on luonteeltaan muuttuvaa ja salaista. On suuri vaara, että tämä vaihtoehto tarjoaa ratkaisuja, jotka eivät enää vastaa oikeaa tilannetta niiden hyväksymishetkellä, jolloin todelliset tavoitteet jäävät lopulta saavuttamatta. Vaikuttaa myös siltä, että tämän lähestymistavan siirtäminen IUU-kalastukseen kehitysmaiden vesillä olisi vaikeaa. Tämä ei myöskään olisi ilmaista. Täytäntöönpano edellyttäisi kutakin tilannetta vastaavien säädösten antamista. Noudattamisen varmistaminen maksaisi myös paljon ja niiden muutamien lajien osalta, joihin sovelletaan erityisiä tuontitodistusjärjestelmiä, mahdollisesti vielä enemmän kuin kaikkien kalastustuotteiden tuonnissa sovellettava yleinen sertifiointijärjestelmä.

– Sellaisen uuden, sekä yhteisön että muut vedet kattavan, laajan aloitteen käynnistäminen, joka perustuu selkeisiin poliittisiin periaatteisiin ja sääntelytoimenpiteisiin, täydentää nykyistä kehystä ja varmistaa sovellettavien sääntöjen paremman noudattamisen sekä antaa EY:lle mahdollisuuden toteuttaa kansainvälisten sitoumustensa täyttämiseksi kunnianhimoisia toimenpiteitä yksipuolisesti silloin, kun monenvälisillä toimenpiteillä ei päästä tyydyttävään ratkaisuun. Tämä vaihtoehto edellyttää, että otetaan käyttöön kunnianhimoinen sääntelyväline, joka vastaa yhteisöä IUU-kalastuksen osalta koskevaan kolmeen tärkeimpään haasteeseen: pysäyttää IUU-kalastuksen tuonnin yhteisöön, ottaa huomioon sääntöjen ulkopuolella olevien lippujen alla muualla kuin yhteisön vesillä purjehtivien alusten ongelman ja parantaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen

noudattamista yhteisön vesillä.

Tämän vaihtoehdon toteuttaminen olisi vaativaa ja edellyttäisi suuria muutoksia. Ensinnäkin yhteisön olisi hyväksyttävä merkittävä sääntelyväline. Siihen liittyisi myös uusia tehtäviä ja kustannuksia, joita voitaisiin kuitenkin lievittää erilaisilla mekanismeilla ja liitännäistoimenpiteillä. Nämä kustannukset näyttävät olevan suhteessa yhteisön tarpeeseen parantaa merkittävästi IUU-kalastuksen vastaisen politiikkaansa tuloksellisuutta.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotuksen periaatteena on, että tuloksellisesti IUU-kalastusta torjuvan strategian olisi oltava laaja ja katettava ongelman kaikki puolet koko toimitusketjussa.

Ehdotuksessa otetaan käyttöön järjestelmä, jonka tarkoituksena on pysäyttää IUU-kalastuksesta peräisin olevien kalastustuotteiden tuonti yhteisöön. Tätä varten olisi otettava käyttöön sertifiointijärjestelmä. Tässä järjestelmässä kaikessa kalastustuotteiden (myös jalostettujen tuotteiden) tuonnissa yhteisöön vaaditaan kyseisen lippuvaltion todistus siitä, että tuotteet on pyydetty laillisesti. Tätä toimenpidettä täydentävästi olisi parannettava kolmansien maiden kalastusalusten saaliinpurkamisen valvontaa uusien edellytyksin, jotka koskevat pääsyä yhteisön satamiin ja jälleenlaivausta.

Ehdotukseen kuuluu myös joukko toimenpiteitä, joilla pyritään estämään kalastusalan toimijoita hyödyntämästä sitä, etteivät jotkut valtiot varmista, noudattaako niiden kalastuslaivasto kalavarojen hoitoa ja säilyttämistä koskevia sääntöjä. Jollei alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä löydetä toimivaa ratkaisua, yhteisö voisi määrätä ja panna täytäntöön seuraamuksia, jotka koskisivat kalastusalueita tai valtioita, jotka eivät noudata kansainvälistä oikeutta ja vaarantavat kalavarojen kestävyys.

Ehdotukseen sisältyy järjestelmä niiden seuraamusten enimmäistasojen lähentämiseksi, joita sovelletaan jäsenvaltioihin yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vakavissa rikkomistapauksissa. Siinä annetaan myös säännökset, joilla lisätään jäsenvaltioiden vastuuta omien kansalaistensa suhteen silloin, kun nämä osallistuvat kalastustoimiin yhteisön ulkopuolella tai tukevat niitä.

- **Oikeusperusta**

EY:n perustamissopimuksen 37 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Tämän vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

IUU-kalastuksen kaltaisen salaisen ja laittoman toiminnan torjumiseen tarvitaan toimenpiteitä, jotka ovat suhteessa tällaisen toiminnan laajuuteen ja mukautettuja sen luonteeseen. Ehdotukseen sisältyvistä toimista aiheutuu joitakin kustannuksia taloudellisille toimijoille ja kansallisille hallinnoille EU:n jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa. Tämä koskee erityisesti kaikkea yhteisöön suuntautuvaa kalastustuotteiden tuontia koskevan sertifiointijärjestelmän käyttöönottoa. Kustannukset jäänevät kuitenkin suhteellisen pieniksi, ja toimenpiteen täytäntöönpanosta saatavat hyödyt korvaavat ne pitkälti.

Jäsenvaltioiden viranomaisten auttamiseksi näiden tehtävien hoitamisessa olisi otettava käyttöön varojärjestelmä, jolla viranomaisille ilmoitetaan epäilyksistä, jotka kohdistuvat säilyttämistoimenpiteiden noudattamiseen joistakin kalastusaluksista, joiltakin toimijoilta tai joistakin valtiosta tulevien tuotteiden osalta. Näin valvontaviranomaiset voivat määritellä toimilleen painopistealueet ja tähän ehdotukseen kuuluvista muista toimenpiteistä aiheutuvaa työtaakkaa voidaan helpottaa. Komission ehdottamassa uudessa IUU-kalastuksen vastaisessa strategiassa lisätään myös valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä. Näillä yhteisön kalastusvalvontaviraston johtamilla toimilla pyritään kokoamaan valvontakeinoja ja parantamaan valvontatoimien tehokkuutta yhteisössä yleisesti.

Hallinnoille ja toimijoille asetettavien lisävalvontavaatimusten olisi oltava asianmukaisia ja suhteessa siihen, miten kyseisten toimenpiteiden moitteeton soveltaminen saadaan varmistettua.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: asetus.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavasta syystä:

Yhteinen kalastuspolitiikka kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Yhteisön tasolla vahvistettujen sääntöjen olisi oltava yhdenmukaisia ja sitovia, jotta vältetään erilaiset standardit jäsenvaltioissa. Tästä syystä toimenpiteiden sisältyminen asetusehdotukseen on perusteltua.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä.

Ehdotuksella yksinkertaistetaan ja parannetaan alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä tehdyistä päätöksistä johtuvaa valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanokehystä. Yhteisö on jäsenenä 12 tällaisessa järjestössä. Määräykset voivat vaihdella suuresti järjestöstä toiseen. Niitä pannaan nyt täytäntöön yhteisön lainsäädännössä neuvoston eri asetuksilla. Tästä johtuu kaksi vaikeutta. Ensinnäkin alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen määräyksiä annetaan ja tarkistetaan usein ja niitä on paljon, mistä syystä niitä on usein vaikea saada siirrettyä yhteisön lainsäädäntöön ajoissa. Toiseksi erilaisista oikeusjärjestyksistä peräisin olevien erilaisten sääntöjen olemassaolo aiheuttaa epäselvyyttä yhteisön toimijoiden ja jäsenvaltioiden keskuudessa.

Tästä syystä komissio ehdottaa, että alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä hyväksytyjen tärkeimpien valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanoa koskevien määräysten sisällyttäminen yhteisön lainsäädäntöön varmistetaan tässä ehdotetulla asetuksella. Tähän asetukseen on sisällytetty niissä alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, joissa yhteisö on jäsenenä, hyväksytyt kunnianhimoisimmat standardit, joiden soveltamisala laajennetaan koskemaan kaikkia alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen piiriin kuuluvia vesiä. Tällä yksinkertaistetaan yhteisön toimijoita ja viranomaisia koskevaa sääntelykehystä yhdenmukaistamalla sääntöjä korkeimpien olemassa olevien valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanostandardien mukaisesti.

- **Lainsäädännön kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

yhteisön järjestelmästä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁴,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa sopimuspuolena yhteisö on ratifioinut hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien, 10 päivänä joulukuuta 1982 tehtyyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimukseen sisältyvien määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen (YK:n kalakantasopimus vuodelta 1995) sekä hyväksynyt aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämistä tehdyn sopimuksen. Kyseisissä määräyksissä vahvistetaan erityisesti periaate, jonka mukaan kaikilla valtioilla on velvollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet meren luonnonvarojen kestävä kehityksen varmistamiseksi sekä toimia yhteistyössä tätä tarkoitusta varten.
- (2) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesti turvata talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät edellytykset elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntämiselle.

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

- (3) Laiton, ilmoittamaton ja sääntelemätön (Illegal, Unreported and Unregulated, IUU) kalastus on yksi elollisten vesiluonnonvarojen kestäväen hyödyntämisen vakavimmista uhkista, joka vaarantaa itse yhteisen kalastuspolitiikan sekä valtamerten parempaan hallintointiin tähtäävien kansainvälisten pyrkimysten perustan. IUU-kalastus on suuri uhka myös merten biologiselle monimuotoisuudelle, ja tähän on puututtava komission tiedonannossa *Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen vuoteen 2010 mennessä – ja sen jälkeen* (KOM(2006) 216) asetettujen tavoitteiden mukaisesti.
- (4) Kansainvälisten sitoumustensa mukaisesti Euroopan yhteisön olisi ongelman laajuus ja kiireellisyys huomioon ottaen lisättävä merkittävästi IUU-kalastuksen vastaisia toimiaan ja hyväksyttävä uusia sääntelytoimenpiteitä, jotka on suunniteltu kattamaan ilmiön kaikki puolet.
- (5) Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestössä (FAO) vuonna 2001 hyväksytyyn laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseen, estämiseen ja poistamiseen tähtäävän kansainvälisen toimintasuunnitelman mukaisesti IUU-kalastuksella tarkoitetaan kalastustoimia, joita pidetään laittomina, ilmoittamattomina tai sääntelemättöminä seuraavasti:
1. Laittomalla kalastuksella tarkoitetaan toimia,
 - joita kansalliset tai vieraan vallan alukset harjoittavat jonkin valtion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä ilman kyseisen valtion lupaa tai sen lakien ja asetusten vastaisesti;
 - joita harjoittavat alukset, jotka ovat asianomaiseen alueelliseen kalastushoitojärjestöön kuuluvan valtion lipun alla, mutta toimivat niiden kyseisen järjestön hyväksymien säilyttämisen- ja hoitotoimenpiteiden vastaisesti, joihin valtiot ovat sitoutuneet, tai asiassa sovellettavan kansainvälisen lain vastaisesti; tai
 - jotka rikkovat kansallisia lakeja tai kansainvälisiä velvoitteita, myös niitä, joihin asianomaisessa alueellisessa kalastushoitojärjestössä yhteistyössä toimivat valtiot ovat sitoutuneet.
 2. Ilmoittamattomalla kalastuksella tarkoitetaan kalastustoimia,
 - joista ei ole ilmoitettu tai joista on tehty väärä ilmoitus asianomaiselle kansalliselle viranomaiselle kansallisten lakien ja asetusten vastaisesti; tai
 - joita harjoitetaan asianomaisen alueellisen kalastushoitojärjestön toimivaltaan kuuluvalla alueella, ja joista ei ole ilmoitettu tai joista on annettu väärä ilmoitus kyseisen järjestön raportointimenettelyjen vastaisesti.
 3. Sääntelemättömällä kalastuksella tarkoitetaan kalastustoimia,
 - joita asianomaisen alueellisen kalastushoitojärjestön soveltamisalaan kuuluvalla alueella harjoittavat kansallisuudettomat alukset tai alukset, joiden lippuvaltio ei kuulu kyseiseen järjestöön, tai kalastusyhteisö tavalla, joka ei ole kyseisen järjestön säilyttämisen- ja hoitotoimenpiteiden mukainen tai joka on niiden vastainen; tai

- joita harjoitetaan sellaisella alueella tai jotka kohdistuvat sellaisiin kalakantoihin, joihin ei sovelleta mitään säilyttämisen- tai hoitotoimenpiteitä, ja jos kalastustoimet eivät täytä kansainvälisen lainsäädännön mukaista valtion velvollisuutta elollisten meren luonnonvarojen säilyttämiseen.
- (6) Euroopan yhteisön toimet olisi pääasiassa kohdistettava sellaiseen IUU-kalastuksen määritelmään kuuluvaan käyttäytymiseen, joka aiheuttaa vakavimpia vahinkoja meriympäristölle, kalakantojen kestävyydelle ja kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevia sääntöjä noudattavien kalastajien sosioekonomiselle tilanteelle.
 - (7) IUU-kalastuksen määritelmän mukaisesti tämän asetuksen soveltamisala olisi ulotettava kalastustoimiin, jotka tapahtuvat aavalla merellä ja rannikkovaltioiden lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvilla merivesillä, myös Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvilla merivesillä.
 - (8) Jotta IUU-kalastuksen sisäinen ulottuvuus otetaan huomioon asianmukaisesti, Euroopan yhteisön on välttämätöntä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen parantamiseksi. Tätä koskevat säännökset olisi sisällytettävä tähän asetukseen siihen asti, kun yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93 tarkistetaan.
 - (9) Yhteisön säännöissä ja erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2847/93 II osastossa säädetään kattavasta järjestelmästä, jolla on määrä valvoa yhteisön kalastusalusten saaliiden laillisuutta. Nykyinen kolmansien maiden kalastusalusten pyytämiin ja yhteisöön tuotaviin kalastustuotteisiin sovellettava järjestelmä ei takaa vastaavaa valvonnan tasoa. Tämä heikkous tarjoaa IUU-kalastusta harjoittaville ulkomaisille toimijoille merkittävän houkuttimen myydä tuotteensa yhteisöön ja lisää tämän toiminnan kannattavuutta. Maailman suurimpana kalastustuotteiden markkina-alueena ja tuojana yhteisöllä on erityinen vastuu sen varmistamisessa, että sen alueelle tuotavat kalastustuotteet eivät ole peräisin IUU-kalastuksesta. Siksi olisi otettava käyttöön uusi järjestelmä, jolla varmistetaan yhteisöön tuotavien kalastustuotteiden toimitusketjun asianmukainen valvonta.
 - (10) Kolmansien maiden lipun alla purjehtivien kalastusalusten pääsyä yhteisön satamiin koskevia yhteisön sääntöjä olisi vahvistettava sen varmistamiseksi, että näistä aluksista purettujen kalastustuotteiden laillisuuden valvonta on riittävää. Tästä syystä olisi erityisesti edellytettävä, että pääsy yhteisön satamiin sallitaan ainoastaan kolmansien maiden lipun alla purjehtiville aluksille, jotka pystyvät antamaan tarkat tiedot saaliidensa laillisuudesta ja joiden lippuvaltio vahvistaa nämä tiedot.
 - (11) Merellä tapahtuvalla jälleenlaivauksella vältetään lippu- tai rannikkovaltion asianmukainen valvonta, ja se onkin IUU-kalastusta harjoittavien toimijoiden tavanomainen tapa salata saaliidensa laittomuus. Tästä syystä on perusteltua, että yhteisö sallii jälleenlaivauksen ainoastaan silloin, kun se tapahtuu jäsenvaltioiden nimetyissä satamissa tai yhteisön kalastusalusten jälleenlaivausten osalta yhteisön vesillä tai kolmansien maiden satamissa.
 - (12) On aiheellista säätää niistä edellytyksistä, menettelyistä ja tarkastustiheydestä, joita jäsenvaltiot soveltavat tehdessään kolmansien maiden lipun alla purjehtivien kalastusalusten tarkastuksia satamissa.

- (13) IUU-kalastuksesta saatavien kalastustuotteiden tuonti yhteisöön on kiellettävä. Jotta kiello olisi tehokas ja jotta varmistetaan, että kaikkien tuontituotteiden pyynnissä on noudatettu kansainvälisiä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä sekä tarvittaessa muita kyseiseen kalastusalukseen sovellettavia sääntöjä, on otettava käyttöön kaikkia yhteisöön tuotavia kalastustuotteita koskeva sertifiointijärjestelmä.
- (14) Yhteisö ottaa huomioon rajoitukset, jotka liittyvät kehitysmaiden valmiuksiin panna sertifiointijärjestelmä täytäntöön.
- (15) On aiheellista, että tässä järjestelmässä kalastustuotteiden tuonnissa yhteisöön vaaditaan todistus. Todistuksessa olisi oltava tiedot, joilla voidaan osoittaa kyseisten tuotteiden laillisuus. Sen olisi oltava kyseiset kalat pyytäneiden kalastusalusten lippuvaltion varmentama, ottaen huomioon lippuvaltion kansainvälisen lain mukainen velvoite varmistaa, että sen lipun alla purjehtivat alukset noudattavat kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevia kansainvälisiä sääntöjä.
- (16) On oleellista, että tätä sertifiointijärjestelmää sovelletaan kaikkeen yhteisöön suuntautuvaan kalastustuotteiden tuontiin, myös ennen yhteisön alueelle saapumista muuhun kuin lippuvaltioon kuljetettuihin tai siellä jalostettuihin tuotteisiin. Sen vuoksi näitä tuotteita koskevat erityisvaatimukset, joilla varmistetaan se, että yhteisön alueelle saapuvat tuotteet ovat niitä, joiden laillisuuden lippuvaltio on varmentanut.
- (17) Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten saaliiden viennin jalostusta varten olisi myös kuuluttava sertifiointijärjestelmään.
- (18) Jäsenvaltioiden, joihin tuotteet on määrä tuoda, olisi voitava tarkistaa lähetyksen mukana seuraavien saalistodistusten oikeellisuus ja niillä olisi oltava lupa evätä tuonti, jos asetuksessa saalistodistuksen osalta asetetut edellytykset eivät täyty.
- (19) Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten avustamiseksi yhteisöön tuotavien kalastustuotteiden laillisuuden valvomistehtävässä ja yhteisön toimijoiden varoittamiseksi olisi perustettava yhteisön ennakkovaroitusjärjestelmä, jonka avulla levitetään tietoa tiettyjen kolmansien maiden säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä koskevien sääntöjen noudattamiseen kohdistuvista perustelluista epäilyistä.
- (20) On oleellista, että yhteisö toteuttaa varoittavia toimenpiteitä, joiden kohteena ovat IUU-kalastusta harjoittavat kalastusalukset, joiden lippuvaltio ei kohdistaa niihin asianmukaisia toimia kyseisen toiminnan johdosta.
- (21) Tätä varten komission olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden, kalastuksenvalvontaviraston, kolmansien valtioiden ja muiden elinten kanssa tunnistettava kalastusalukset, joiden epäillään harjoittavan IUU-kalastusta, ja pyrittävä saamaan havainnot varmistavat tiedot toimivaltaiselta lippuvaltiolta.
- (22) Niitä kalastusaluksia koskevien tiedustelujen helpottamiseksi, joiden epäillään harjoittaneen IUU-kalastusta, ja oletettujen rikkomusten jatkumisen estämiseksi jäsenvaltiot soveltavat tällaisiin aluksiin erityisiä valvontaa ja tarkastuksia koskevia vaatimuksia.

- (23) Jos saatujen tietojen perusteella on riittävät perusteet olettaa, että kalastusalukset ovat harjoittaneet IUU-kalastusta eivätkä toimivaltaiset lippuvaltiot ole toteuttaneet tällaista toimintaa koskevia tehokkaita toimia, komission on aiheellista lisätä kyseiset alukset IUU-alusluetteloon.
- (24) Lippuvaltioiden niiden lipun alla purjehtivia ja IUU-alusluetteloon kirjattuja aluksia koskevien tehokkaiden toimien puuttumisen korjaamiseksi ja tällaisten alusten kalastustoiminnan jatkumisen rajoittamiseksi jäsenvaltioiden olisi sovellettava erityisiä toimenpiteitä näihin aluksiin.
- (25) IUU-alusluetteloon kirjattujen alusten ja niiden lippuvaltioiden oikeuksien turvaamiseksi luetteloon kirjattaessa olisi annettava lippuvaltiolle ja tarvittaessa kyseisen aluksen omistajalle tai käyttäjille mahdollisuus tulla kuulluksi kaikissa menettelyn vaiheissa sekä mahdollistettava aluksen poistaminen luettelosta, kun perusteita sen luettelossaoloon ei enää ole.
- (26) Jotta yhteisössä olisi käytössä vain yksi kehys ja vältettäisiin useampien IUU-kalastusta harjoittavien kalastusalusten luetteloiden syntyminen, alueellisten kalastushoitojärjestöjen hyväksymiin IUU-luetteloihin kirjatut alukset olisi automaattisesti kirjattava komission laatimaan vastaavaan luetteloon.
- (27) Eräs IUU-kalastuksen pääsyistä on joidenkin valtioiden kyvyttömyys hoitaa niille lippu-, satama-, rannikko- tai markkinavaltiona kansainvälisen lain mukaan kuuluvat velvoitteet sekä toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden kalastusalukset tai kansalaiset noudattavat kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä koskevia sääntöjä, ja yhteisön olisi puututtava tähän.
- (28) Tätä varten yhteisön olisi kansainvälisen ja alueellisen tason toimiensa lisäksi voitava kansainvälisten standardien mukaisten, avointen, selkeiden ja objektiivisten perusteiden mukaan tunnistaa valtiot, jotka eivät toimi yhteistyössä, ja toteutettava näitä valtioita vastaan syrjimättömiä, oikeutettuja ja suhteellisia toimenpiteitä, kaupan toimenpiteet mukaan luettuina, annettuaan niille ensin mahdollisuuden tulla kuulluiksi.
- (29) On oleellista, että yhteisön kansalaisia kannustetaan tehokkaasti olemaan osallistumatta IUU-kalastusta harjoittavien kolmannen maan lipun alla purjehtivien ja yhteisön ulkopuolella toimivien kalastusalusten toimintaan tai olemaan tukematta sitä. Rajoittamatta lippuvaltion ensisijaista vastuuta jäsenvaltioiden olisi siksi otettava käyttöön tarvittavat toimenpiteet ja toimittava yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden kanssa tunnistaakseen tällaista toimintaa harjoittavat kansalaisensa ja varmistaakseen, että tästä seuraa riittävät seuraamukset, sekä tarkistaakseen kolmansien maiden alusten toimintaan yhteisön ulkopuolella osallistuvien kansalaistensa toiminnan.
- (30) Se, että yhteisön vesillä tapahtuu tai yhteisön toimijat tekevät lukuisia vakavia rikkeitä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä vastaan, johtuu suurelta osin siitä, että näiden sääntöjen rikkomisesta jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjen seuraamusten taso ei ole ehkäisevä. Tätä heikkoutta lisää vielä se, että seuraamusten taso eri jäsenvaltioissa vaihtelee suuresti, mikä kannustaa laittomia toimijoita toimimaan niiden jäsenvaltioiden vesillä tai alueella, joissa seuraamukset ovat pienimmät. Tällä alalla asetuksissa (EY) N:o 2371/2002 ja (ETY) N:o 2847/93 aiemmin annettujen säännösten pohjalta on tämän heikkouden korjaamiseksi aiheellista lähentää yhteisössä

niiden seuraamusten enimmäistasoja, jotka liittyvät yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vakaviin rikkomuksiin, sekä säätää täydentävistä toimenpiteistä.

- (31) Kalastustoimintaa koskevien sääntöjen vakaviksi rikkomuksiksi luokiteltavan käyttäytymisen lisäksi jäsenvaltioiden määräämiä seuraamuksia vaativiksi vakaviksi rikkomuksiksi olisi luokiteltava myös IUU-kalastuksesta tai IUU-kalastusta harjoittaviksi tunnistetuista aluksista saataviin kalastustuotteisiin liittyvä kauppa tai liiketoiminta.
- (32) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vakavista rikkomisista olisi rangaistava tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin, joita olisi sovellettava myös oikeushenkilöihin koko yhteisön alueella, koska rikkomukset tehdään usein oikeushenkilön puolesta tai eduksi.
- (33) Merellä tehtäviä alushavaintoja koskevia määräyksiä, jotka on hyväksytty joissakin alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, olisi pantava täytäntöön yhdenmukaisesti yhteisössä.
- (34) Jäsenvaltioiden, komission ja kolmansien valtioiden yhteistyö on keskeistä sen varmistamiseksi, että IUU-kalastustapaukset tutkitaan asianmukaisesti ja että tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä voidaan soveltaa. Tällaisen yhteistyön lisäämiseksi otetaan käyttöön vastavuoroisen avustuksen järjestelmä.
- (35) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista antaa säännöt tässä asetuksessa säädetyistä toimenpiteistä, jotta IUU-kalastuksen poistamista koskeva perustavoite saavutetaan. Tässä asetuksessa ei perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (36) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.
- (37) Tässä asetuksessa IUU-kalastus katsotaan erityisen vakavaksi sovellettavien lakien, sääntöjen tai asetusten rikkomukseksi, koska se heikentää huomattavasti rikottujen sääntöjen tavoitteiden saavuttamista ja vaarantaa kyseisten kantojen kestävyden tai meriympäristön säilyttämisen. Rajoitetun soveltamisalan vuoksi tämän asetuksen täytäntöönpano on liitettävä yhteisen kalastuspolitiikan mukaisten kalastustoimien valvonnan ja seurannan yleiskehyksen vahvistavan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 täytäntöönpanoon ja täydennettävä sitä. Sen mukaan tällä asetuksella vahvistetaan kolmansien maiden alusten tarkastuksista satamissa asetuksessa (ETY) N:o 2847/93 annettuja sääntöjä (28 e, 28 f ja 28 g artikla), jotka nyt kumotaan ja korvataan tämän asetuksen II luvussa perustetulla satamatarkastusten järjestelmällä. Lisäksi tämän asetuksen X luvussa säädetään erityisesti IUU-kalastukseen sovellettavasta seuraamusten järjestelmästä. Asetuksen (ETY) N:o 2847/93 säännöksiä seuraamuksista (31 artikla) sovelletaan siis edelleen muiden kuin tässä asetuksessa tarkoitettujen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisiin.

- (38) Yksilönsuoja henkilötietojen osalta kuuluu yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 soveltamisalaan, ja sitä sovelletaan kokonaisuudessaan henkilötietojen käytössä tätä asetusta varten erityisesti siltä osin, kun on kyse tietosubjektien oikeuksista tietoihin pääsyyn, niiden oikaisemiseen, lukitsemiseen ja poistamiseen sekä kolmansille osapuolille ilmoittamisen osalta, eikä näitä siksi eritellä tarkemmin tässä asetuksessa.
- (39) Neuvoston asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1093/94, (EY) N:o 1447/1999, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 soveltamisalaan kuuluvia seikkoja koskevien uusien säännösten voimaantulo johtanee näiden asetusten kumoamiseen osittain tai kokonaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla – Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan yhteisön järjestelmä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän (IUU) kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi.
2. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisön lainsäädännön mukaisesti tarkoituksenmukaiset toimenpiteet järjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi. Niiden on annettava toimivaltaisten viranomaistensa käyttöön riittävät keinot täyttää tässä asetuksessa määritellyt kyseisten viranomaisten tehtävät.
3. Järjestelmää sovelletaan IUU-kalastukseen ja kaikkeen siihen liittyvään toimintaan, jota harjoitetaan jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella tai merivesillä taikka jota harjoittavat yhteisön alukset tai kansalaiset. Kyseisen lippu- tai rannikkovaltion lainkäyttövaltaa rajoittamatta sitä sovelletaan myös IUU-kalastukseen, jota harjoittavat muut kuin yhteisön alukset aavalla merellä tai kolmannen maan lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä.
4. Yhteisön järjestelmä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi pannaan täytäntöön yhdessä yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 kanssa.

2 artikla – Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) *'kalastusaluksella'* mitä ja minkä kokoista tahansa alusta, jota käytetään tai aiotaan käyttää kalavarojen kaupallisissa hyödyntämistarkoituksissa, myös tukialuksia, rahtialuksia, kalanjalostusaluksia ja jälleenlaivaukseen osallistuvia aluksia;

- b) *'kalastustuotteilla'* mitä tahansa merestä saatua tuotetta, joka kuuluu tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 käyttöön otetun yhdistetyn nimikkeistön 3. ryhmään ja tariffinimikkeisiin 1604 ja 1605;
- c) *'säilyttämis- ja hoitotoimenpiteillä'* yhden tai useamman meren elollisen luonnonvaran säilyttämiseksi laadittuja toimenpiteitä, jotka on hyväksytty ja joita sovelletaan sopusoinnussa kansainvälisen tai yhteisön oikeuden asiaankuuluvien sääntöjen kanssa;
- d) *'jälleenlaivauksella'* kaiken kalastusaluksella olevan kalamäärän tai sen osan purkamista toiseen alukseen;
- e) *'tuonnilla'* kalastustuotteiden tuomista sellaisenaan tai jalostetussa muodossa Euroopan yhteisön alueelle, myös jälleenlastattavaksi sen alueella sijaitsevilla satamissa;
- f) *'viennillä'* jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten pyytämien kalastustuotteiden viemistä kolmanteen maahan, myös Euroopan yhteisön alueelta, kolmansista maista tai kalavesiltä;
- g) *'jälleenviennillä'* Euroopan yhteisön alueelle aiemmin tuotujen kalastustuotteiden viemistä sellaisenaan tai jalostetussa muodossa Euroopan yhteisön alueelta;
- h) *'alueellisella kalastuksenhoitojärjestöllä'* osa-alueen tasolla toimivaa tai alueellista järjestöä tai järjestelyä, jolla on kansainvälisessä oikeudessa tunnustettu toimivalta ottaa käyttöön säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä hajallaan oleville kalakannoille ja laajasti vaeltaville kalakannoille aavan meren alueilla, joista se perustamistaan koskevan yleissopimuksen tai sopimuksen nojalla vastaa;
- i) *'sopimuspuolella'* alueellisen kalastuksenhoitojärjestön perustamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen tai sopimuksen sopimuspuolta sekä valtioita, yhteisöjä tai kalastusyhteisöjä, jotka toimivat yhteistyössä tällaisen järjestön kanssa ja joille on tältä osin myönnetty yhteistyötä tekevän muun kuin sopimuspuolen asema;
- j) *'havainnolla'* jäsenvaltion aluksen, lentokoneen tai merellä tehtävistä tarkastuksista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen taikka sellaisen yhteisön aluksen päällikön suorittamaa tarkkailua, joka voi täyttää yhden tai useamman 3 artiklassa tarkoitetuista perusteista;
- k) *'yhteisellä kalastustoimella'* kahden tai useamman aluksen keskistä tointa, jonka yhteydessä saalis siirretään yhden aluksen pyydyksistä toiseen alukseen;
- l) *'oikeushenkilöllä'* mitä tahansa yksikköä, jolla on sovellettavan kansallisen lain mukaan oikeushenkilön asema, lukuun ottamatta valtioita tai muita julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia järjestöjä.

3 artikla – IUU-kalastusta harjoittavat kalastusalukset

Kalastusaluksen katsotaan harjoittaneen IUU-kalastusta, jos sen osoitetaan kalastuksen harjoittamisalueella sovellettavien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden vastaisesti:

- a) kalastaneen ilman lippuvaltion tai asianomaisen rannikkovaltion antamaa voimassaolevaa lisenssiä tai lupaa, tai
- b) kirjanneen tai ilmoittaneen saalistietoja tai saaliiseen liittyviä tietoja selvästi väärin, tai
- c) kalastaneen kalastuskieltoalueella, kalastuskieltoaikana taikka ilman kiintiötä tai kiintiön täyttymisen jälkeen, tai
- d) osallistuneen sellaisen kannan pyyntiin, jonka kalastus on keskeytetty tai kielletty, tai
- e) käyttäneen kiellettyjä pyydyksiä, tai
- f) väärentäneen tai salanneen aluksen merkintöjä taikka tunniste- tai rekisteröintitietoja, tai
- g) salanneen, muuttaneen tai hävittäneen tutkinnan kannalta merkityksellistä todistusaineistoa, tai
- h) estäneen kalastuksen tarkastajien työtä näiden hoitaessa velvollisuuksiaan sovellettavien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen tarkastamiseksi taikka tarkkailijoiden työtä näiden hoitaessa velvollisuuksiaan sovellettavien yhteisön sääntöjen noudattamisen tarkkailemiseksi, tai
- i) olleen noudattamatta alusten seurantarjestelmän (VMS) vaatimuksia, tai
- j) ottaneen tai purkaneen alamittaisia kaloja, tai
- k) jälleenlaivanneen muita aluksia, joiden on todettu osallistuneen IUU-kalastukseen tämän asetuksen mukaisesti, tai osallistuneen yhteisiin kalastustoimiin tällaisten alusten kanssa, tukeneen tai antaneen muonatäydennystä tällaisille aluksille, ja tämä koskee erityisesti Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon tai alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen IUU-alusluetteloihin kirjattuja aluksia;

taikka jos alus on

- a) harjoittanut kalastusta alueellisen kalastuksenhoitojärjestön alueella tavalla, joka ei vastaa kyseisen järjestön säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä tai on niiden vastainen, eikä aluksen lippuvaltio ole kyseisen järjestön jäsen, tai
- b) kansalaisuudeton ja siten valtioton alus.

II luku

Kolmansien maiden kalastusalusten satamatarkastukset

I JAKSO – EDELLYTYKSET KOLMANSIEN MAIDEN KALASTUSALUSTEN SATAMAAN PÄÄSYLLE

4 artikla – Satamavaltion tarkastusjärjestelmä

1. Tässä luvussa vahvistetaan yleiset säännöt ja edellytykset, joilla ylläpidetään tehokasta satamavaltiojärjestelmää jäsenvaltioiden satamissa käyvien kolmansien maiden kalastusaluksia varten IUU-kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi.
2. Ylivoimaisia esteitä lukuun ottamatta pääsy jäsenvaltioiden satamiin, satamapalvelujen käyttö sekä saaliin purkaminen, jälleenlaivaus tai aluksella tehtävät jalostustoimet näissä satamissa ovat kolmansien maiden kalastusaluksille kiellettyjä, elleivät ne täytä tässä luvussa ja tämän asetuksen muissa asiaa koskevissa säännöksissä asetettuja vaatimuksia.
3. Kolmansien maiden kalastusalusten välinen sekä niiden ja jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten välinen jälleenlaivaus on kiellettyä yhteisön vesillä, ja se voi tapahtua ainoastaan satamassa tämän luvun säännösten mukaisesti.
4. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivat alukset eivät saa jälleenlaivata merellä saaliita kolmansien maiden kalastusaluksista yhteisön vesien ulkopuolella.

5 artikla – Nimetyt satamat

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä saaliiden purkamiseen käytettävä paikka tai lähellä rannikkoa oleva paikka (nimetyt satamat), jossa 2 kohdassa tarkoitetut kalan purkamis- tai jälleenlaivaustoimet saadaan tehdä.
2. Kolmansien maiden kalastusalukset saavat käyttää satamapalveluja ja hoitaa purkamisen, jälleenlaivauksen tai aluksella tehtävät jalostustoimet ainoastaan nimetyissä satamissa.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo nimetyistä satamista viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä tammikuuta. Kaikista luetteloon myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle vähintään 15 päivää ennen muutoksen voimaantuloa.
4. Komissio julkaisee nimettyjen satamien luettelon ja siihen tehdyt muutokset *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* ja julkistaa ne verkkosivullaan.

6 artikla – Ennakkoilmoitus

1. Kolmannen maan kalastusaluksen päälliköiden tai heidän edustajiensa on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka satamaa tai purkamislaitteita ne haluavat käyttää, vähintään 72 tuntia ennen arvioitua satamaantuloaikaa seuraavat seikat:
 - a) aluksen tunnistetiedot;
 - b) nimetyn määräsatoman nimi ja tulon syy, purkaminen, jälleenlastaus, aluksella tapahtuva jalostus, palvelujen käyttö;
 - c) kalastuslupa;
 - d) matkatiedot;
 - e) arvioitu satamaan saapumisaika;
 - f) aluksella pidetyt saaliit;
 - g) pyyntialue tai -alueet, olipa kyse yhteisön kalastusalueesta, jonkin kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvista alueista tai aavasta merestä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen mukana on seurattava III luvun mukaisesti varmennettu saalistodistus, jos kolmannen maan aluksella on kalastustuotteita. Alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymään saaliiden dokumentointijärjestelyyn tai satamatarkastusten järjestelmään kuuluvista saalisasiakirjoista tai satamavaltion tarkastuslomakkeista 14 artiklassa annettuja säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.
3. Komissio voi 52 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kolmansien maiden kalastusluokat 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa toisen määräajan ilmoituksen tekemiselle ottaen huomioon muun muassa kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity tai luetteloitu.
4. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita yhteisön ja kolmansien maiden välisten kalastussopimusten erityismääräysten soveltamista.

7 artikla – Luvat

1. Jäsenvaltioiden on tarkistettava kolmannen maan alusten 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemien ennakkoilmoitusten paikkansapitävyys sekä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa saalistodistuksessa annettujen tietojen paikkansapitävyys.
2. Kolmannen maan kalastusalukselle annetaan lupa tulla satamaan ainoastaan, jos 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat täydellisiä ja ne on varmennettu käytettävissä olevien seikkojen perusteella ennen satamaan tuloa.

3. Lupa saaliin purkamiseen, jälleenlaivaukseen tai aluksella tapahtuviin jalostustoimiin annetaan vasta, kun 1 kohdassa kuvatut tiedot on tarkistettu ja 2 jakson mukaisesti tarvittaessa tehtävä tarkastus suoritettu.
4. Poiketen 2 ja 3 kohdasta satamajäsenvaltio voi antaa luvan satamaan tuloon ja saaliin purkamiseen kokonaan tai osittain silloin, kun 1 kohdassa tarkoitetut tiedot eivät ole täydellisiä tai niiden tarkistus on kesken, mutta tällöin kalat on pidettävä varastoituina toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa. Kalat voidaan vapauttaa myyntiin, ottaa haltuun tai kuljettaa vasta kun 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on saatu tai niiden tarkistus on saatu loppuun. Jos tarkistusta ei saada loppuun 14 vuorokauden kuluessa purkamisesta, satamajäsenvaltio voi takavarikoida kalat ja hävittää ne kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

8 artikla – Purkamisten, jälleenlaivausten ja aluksella tapahtuvien jalostustoimien kirjaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki niiden satamissa oleviin kolmansien maiden aluksiin liittyvät purkamiset, jälleenlaivaukset ja aluksella tapahtuvat jalostustoimet kirjataan.
2. Jäsenvaltioiden on ennen jokaisen kalenterivuosineljänneksen ensimmäisen kuukauden loppua ilmoitettava komissiolle tietokoneella tapahtuvaa tiedonsiirtoa käyttäen kolmansien maiden aluksista niiden satamissa edellisen vuosineljänneksen aikana puretut määrät.

2 JAKSO – SATAMATARKASTUKSET

9 artikla – Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä satamissansa tarkastuksia, jotka koskevat joka vuosi vähintään 15:tä prosenttia purkamisia, jälleenlaivauksia ja kolmansien maiden aluksissa tapahtuvia jalostustoimia.
2. Seuraavat kalastusalukset on tarkastettava aina:
 - a) 47 artiklan mukaisesti havaitut kalastusalukset;
 - b) kalastusalukset, joista on tehty IV luvun mukaisesti ilmoitus yhteisön ennakkovaroitusjärjestelmässä;
 - c) kalastusalukset, joiden komission mukaan epäillään osallistuneen IUU-kalastukseen 25 artiklan mukaisesti;
 - d) kalastusalukset, jotka ovat alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hyväksymässä ja 29 artiklan mukaisesti tiedoksi annettussa epäiltyjen IUU-alusten luettelossa

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen alusten tarkastuksen on kohdistuttava aluksen asiakirjoihin, kalastuspäiväkirjaan, pyydyksiin, aluksella olevaan saaliiseen ja kaikkiin mahdollisiin todisteisiin, jotka voisivat liittyä aluksen oletettuun IUU-kalastukseen. Tarkastustuloksia koskevat tiedot on toimitettava viipymättä komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

10 artikla – Tarkastajat

1. Jäsenvaltioiden on annettava kullekin tarkastajalle henkilötodistus. Tarkastajan on pidettävä todistus mukanaan ja esitettävä se tarkastaessaan kalastusaluksen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastajat suorittavat tehtävänsä tässä jaksossa vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

11 artikla – Tarkastusmenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tarkastajat
 - a) tekevät tarkastuksensa siten, että alusten toiminnoille aiheutuu mahdollisimman vähän häiriöitä ja ettei kalojen laatu heikkene,
 - b) laativat tarkastusraportin ja toimittavat sen viranomaisillensa.
2. Tarkastajien on saatava tarkastaa kaikki aluksen osat, kannot ja hytit, saaliit (jalostetut ja jalostamattomat), pyydykset, välineet ja asiakirjat, joita pidetään välttämättöminä sen varmistamiseen, onko sovellettavia lakeja, asetuksia tai kansainvälisiä hoito- ja säilyttämistoimenpiteitä noudatettu, kalastuspäiväkirja sekä emo- ja rahtialusten tapauksessa lastausasiakirja mukaan luettuina. Tarkastajien on myös saatava esittää kysymyksiä päällikölle tai tämän nimeämälle henkilölle.
3. Tarkastuksissa on seurattava koko purkamis- tai jälleenlaivaamistoimia, ja niihin on sisällyttävä ristiintarkastus purkamista koskevaan ennakoilmoitukseen merkittyjen ja purettujen tai jälleenlaivattujen lajikohtaisten määrien välillä.
4. Tarkastajien on allekirjoitettava raporttinsa aluksen päällikön läsnä ollessa, ja päälliköllä on oikeus lisätä tai vaatia lisättäväksi raporttiin kaikki asiaankuuluvina pitämänsä tiedot ja allekirjoittaa se. Tarkastajan on merkittävä kalastuspäiväkirjaan, että tarkastus on tehty.

12 artikla – Menettely rikkomistapauksissa

1. Jos tarkastajalla on painavia syitä uskoa, että kalastusalue on harjoittanut IUU-kalastustoimintaa 3 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, hänen on
 - a) merkittävä rikkomus tarkastusraporttiin;
 - b) toteutettava tarvittavat toimet, joilla varmistetaan rikkomusta koskevien todisteiden säilyminen;

- c) toimitettava tarkastusraportti viipymättä viranomaiselleen.
2. Jos tarkastuksen tulokset antavat kohtuullisen todisteet siitä, että kolmannen maan kalastusalue on osallistunut IUU-kalastukseen 3 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, satamajäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa tällaisille aluksille lupaa purkamiseen, jälleenlaivaukseen tai aluksella tapahtuvaan saaliin jalostamiseen.
 3. Tarkastuksen tehneen jäsenvaltion on välittömästi annettava tieto 2 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä evätä lupa purkamiseen, jälleenlaivaukseen tai aluksella tapahtuviin jalostustoimiin yhdessä alkuperäisen tarkastusraportin kanssa komissiolle tai sen nimeämälle elimelle, jotka välittävät sen välittömästi tarkastetun aluksen lippuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja lisäksi jäljennöksen siitä luovuttavan aluksen lippuvaltiolle tai -valtioille, jos tarkastettu alue on osallistunut jälleenlaivaukseen. Tarvittaessa ilmoituksesta toimitetaan jäljennös myös sen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön pääsihteerille, jonka toimivaltaan kuuluvalla alueella saalis pyydettiin.
 4. Satamajäsenvaltion on toimittava yhteistyössä lippuvaltion kanssa epäiltyä rikkomusta tutkittaessa ja tarvittaessa kansallisen lainsäädännön mukaisten seuraamusten soveltamisessa. Jos epäilty rikkomus on tapahtunut kolmannen maan vesillä, satamajäsenvaltion on toimittava yhteistyössä myös kyseisen rannikkovaltion kanssa.

III luku

Edellytykset kolmansien maiden kalastustuotteiden pääsyssä EU:n alueelle

13 artikla – Saalistodistukset

1. Laittomasta, ilmoittamattomasta tai sääntelemättömästä kalastuksesta saatavien kalastustuotteiden tuonti yhteisöön on kielletty.
2. Jotta 1 kohdassa asetettu kielto olisi tehokas, kalastustuotteita saa tuoda yhteisöön ainoastaan, jos niiden mukana seuraa saalistodistus, joka on varmennettu ja tarkistettu tämän asetuksen mukaisesti.
3. Sen aluksen tai niiden alusten, joka on pyytänyt tai jotka ovat pyytäneet saaliin, lippuvaltion on varmennettava 2 kohdassa tarkoitettu saalistodistus, josta kalastustuotteet on saatu. Todistuksella todistetaan, että saaliit on pyydetty sovellettavia lakeja ja asetuksia sekä kansainvälisiä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä noudattaen.
4. Saalistodistuksessa on oltava kaikki liitteessä 1 olevassa mallissa täsmennetyt tiedot, ja lippuvaltion julkisviranomaisen, jolla on tarvittava toimivalta tietojen paikkansapitävyyden todentamiseen, on varmennettava se.

14 artikla – Alueellisessa kalastuksenhoitojärjestössä sovitut ja voimassaolevat dokumentointijärjestelyt

1. Saalisasiakirjat ja mitkä tahansa niihin liittyvät asiakirjat, jotka on varmennettu alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hyväksymässä dokumentointijärjestelyssä, jonka komissio katsoo täyttävän tässä asetuksessa asetetut vaatimukset, on hyväksyttävä saalistodistuksiksi sellaisista lajeista saaduille tuotteille, joihin tällaisia dokumentointijärjestelyjä sovelletaan, ja niitä koskevat tuontijäsenvaltiolle 17 artiklan mukaisesti kuuluvat tarkistusvaatimukset sekä 18 artiklassa tuonnin epäämisestä annetut säännökset.
2. Edellä 1 kohdan soveltaminen ei rajoita niiden voimassa olevien erityisasetusten soveltamista, joilla tällaiset saaliin dokumentointijärjestelyt on saatettu osaksi yhteisön lainsäädäntöä.

15 artikla – Kalastustuotteiden välillinen tuonti

1. Yhden lähetyksen muodostavia tuotteita, jotka kuljetetaan muiden kuin lippuvaltion alueiden kautta ja jotka ovat olleet jälleenlaivattavina, kauttakuljetettavina tai väliaikaisesti varastoituina näillä alueilla, saa tuoda yhteisön alueelle vain silloin, kun niiden mukana seuraa saalistodistus tai lippuvaltion varmentamat todistukset, ja sillä edellytyksellä, että tuontitapahtumasta vastaava toimija antaa tuontijäsenvaltion viranomaisille asiakirjatodisteet siitä, että tuotteet ovat olleet jälleenlaivaus-, kauttakulku- tai varastointivaltion tulliviranomaisten valvonnassa eikä niille ole suoritettu muita toimenpiteitä kuin purkaminen tai uudelleenlastaus tai niiden kunnan säilyttämiseksi tarvittavat toimenpiteet. Todennettava näyttö tästä annetaan
 - a) yhdellä kuljetusasiakirjalla, joka kattaa matkan lippuvaltion alueelta jälleenlaivaus-, kauttakuljetus- tai varastointivaltion alueen kautta; tai
 - b) jälleenlaivaus-, kauttakuljetus- tai varastointivaltion toimivaltaisten viranomaisten antamalla todistuksella, jossa
 - (i) on tarkka kuvaus tuotteista;
 - (ii) ilmoitetaan tuotteiden purkamisen ja jälleenlaivauksen päivämäärät ja tarvittaessa käytettyjen alusten tai muiden kuljetusvälineiden nimet; tai
 - c) tätä asetusta varten 14 artiklan nojalla hyväksyttävällä jälleenvientitodistuksella, joka on varmennettu alueellisen kalastuksenhoitojärjestön saaliiden dokumentointijärjestelyn mukaisesti, ja jonka osalta jälleenlaivaus-, kauttakulku- tai varastointivaltio on täyttänyt jälleenvientitodistusten varmentamista koskevat ilmoitusvaatimukset.
2. Yhden lähetyksen muodostavia tuotteita, joita on jalostettu muun kuin lippuvaltion alueella, saa tuoda yhteisöön, kun niiden mukana seuraa saalistodistus tai lippuvaltion niiden saaliiden osalta, joita on käytetty lähetyksen sisältämien tuotteiden valmistamiseen, varmentamat todistukset, sillä edellytyksellä, että tuontitapahtumasta vastaava toimija esittää tuontijäsenvaltion viranomaisille asiakirjatodisteet siitä, että tuotteet on jalostettu yksinomaan saalistodistuksessa tarkoitetuista saaliista. Todennettava näyttö tästä annetaan

- a) jalostusvaltion tulliviranomaisten antamalla todistuksella, jossa
- (i) on tarkka kuvaus jalostamattomista ja jalostetuista tuotteista ja kummankin määristä;
 - (ii) todistetaan, että jalostetut tuotteet on jalostettu yksinomaan saalistodistuksessa tai -todistuksissa tarkoitettuista jalostamattomista tuotteista jalostusvaltiossa; tai
- b) tätä asetusta varten 14 artiklan nojalla hyväksyttävällä jälleenvientitodistuksella, joka on varmennettu alueellisen kalastuksenhoitojärjestön saaliiden dokumentointijärjestelyn mukaisesti, kun jalostusvaltio on täyttänyt jälleenvientitodistusten varmentamista koskevat ilmoitusvaatimukset.

16 artikla – Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten saaliiden vienti

1. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten saaliiden vienti edellyttää sitä, että lippujäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset varmentavat saalistodistuksen kuten 13 artiklan 4 kohdassa säädetään.
2. Lippujäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toimivaltaiset viranomaisensa, jotka vastaavat 1 kohdassa tarkoitetun saalistodistusten varmennuksesta.

17 artikla – Saalistodistusten tarkistus

1. Varmennetut saalistodistukset on annettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon tuote on määrä tuoda, vähintään 72 tuntia ennen arvioitua saapumista paikkaan, jossa tuote tulee Euroopan yhteisön alueelle. Jos kalastustuotteet tuodaan yhteisöön muilla kuljetusvälineillä kuin kuljetus- tai kalastusaluksilla, 72 tunnin määräaikaa voidaan lyhentää. Näiden viranomaisten on tarkistettava, että saalistodistuksessa olevat tiedot pitävät paikkansa.
2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä kaikki 1 kohdan soveltamiseksi tarpeellisina pitämänsä tarkastukset ja joka tapauksessa silloin, kun epäily on aiheellista. Näihin tarkastuksiin voi II luvun mukaisesti satamassa tehtävien kalastusalusten tarkastusten lisäksi kuulua erityisesti tuotteiden tarkastaminen, ilmoitukseen sisältyvien tietojen tarkistaminen, asiakirjojen olemassaolon ja todistusvoimaisuuden varmistaminen, talouden toimijoiden kirjanpidon ja muiden asiakirjojen tarkastaminen, tuotteen kuljetusvälineen ja varastointipaikkojen tarkastaminen, virallisten selvitysten tekeminen sekä muut vastaavat toimet.
3. Muun muassa seuraavissa olosuhteissa on olemassa perusteet aiheelliseen epäilyyn 2 kohdan nojalla:
 - a) jos tarkistuksen tekevällä jäsenvaltion viranomaisella on syytä epäillä itse saalistodistuksen tai lippuvaltion asianomaisen viranomaisen varmennussinetin tai allekirjoituksen aitoutta;

- b) jos tarkistuksen tekevällä jäsenvaltion viranomaisella on hallussaan tietoja, jotka kyseenalaistavat sen, onko kalastusalue noudattanut sovellettavia lakeja, asetuksia tai säilytys- ja hoitotoimenpiteitä taikka sen, ovatko tässä asetuksessa asetetut vaatimukset täyttyneet;
 - c) jos kalastusalueet, kalastusyrietykset tai mitkä tahansa muut talouden toimijat on mainittu epäillyn IUU-kalastuksen yhteydessä, mukaan luettuina ne alueet, joista on raportoitu alueelliselle kalastuksenhoitojärjestölle sellaisen välineen ehdoilla, jonka tällainen järjestö on hyväksynyt laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta harjoittavista aluksista tehtävien luettelojen laatimiseksi;
 - d) jos lippuvaltioista tai jälleenvientimaista on raportoitu alueelliselle kalastuksenhoitojärjestölle sellaisen välineen ehdoilla, jonka tällainen järjestö on hyväksynyt lippuvaltioihin kohdistuvien kauppatoimenpiteiden täytäntöönpanoa varten; sekä
 - e) jos yhteisön ennakkovaroitusjärjestelmässä on annettu IV luvun mukainen ilmoitus.
4. Tarkistusta varten jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää apua lippuvaltion tai sen valtion toimivaltaisilta viranomaisilta, jonka viranomaiset ovat 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan tai 2 kohdan b alakohdan mukaisesti varmentaneet jälleenvientitodistuksen, jolloin
- a) avunantopyynnössä on mainittava syyt, joiden vuoksi todistuksen ja siihen liittyvien lausuntojen oikeellisuutta ja/tai säilyttämisen ja hoitotoimenpiteiden noudattamista näiden tuotteiden osalta on aiheellista epäillä. Pyynnön tueksi on toimitettava jäljennös saalistodistuksesta ja kaikki tiedot tai asiakirjat, joiden perusteella todistuksen tietojen paikkansapitävyyttä epäillään. Pyyntö on lähetettävä viipymättä lippuvaltion tai jälleenvientivaltion toimivaltaisille viranomaisille;
 - b) tarkistus on saatava valmiiksi 15 päivän kuluessa tarkistuspyynnön esittämispäivästä. Mikäli lippuvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty noudattamaan tätä määräaika, tarkistuksen tekevät jäsenvaltion viranomaiset voivat lippu- tai jälleenvientivaltion pyynnöstä myöntää vastaukselle lisäaikaa enintään 15 päivää.
5. Tavaroiden luovuttaminen keskeytetään siihen asti, kun 1–4 kohdassa tarkoitetuista tarkastus- ja tarkistusmenettelyistä saadaan tulokset.
6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimivaltaiset viranomaisensa, jotka vastaavat 1 kohdassa tarkoitettujen saalistodistusten tarkistuksesta.

18 artikla - Tuonnin epääminen

1. Seuraavissa tapauksissa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion viranomaisten on evättävä kalastustuotteiden tuonti yhteisöön ilman, että lisätodisteita täytyy pyytää, tai että lippuvaltiolle on lähetettävä avunantopyyntö:

- a) toimija ei ole pystynyt toimittamaan saalistodistusta kyseisistä tuotteista;
 - b) tuotaviksi aiotut tuotteet eivät ole samoja kuin saalistodistuksessa mainitut tuotteet;
 - c) 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lippuvaltion julkisviranomainen ei ole varmentanut saalistodistusta;
 - d) saalistodistuksessa ei ole kaikkia tarvittavia tietoja;
 - e) toimija ei kykene todistamaan, että kalastustuotteet täyttävät 15 artiklan 1 tai 2 kohdan edellytykset;
 - f) saalistodistuksessa alkuperäalukseksi merkitty kalastusalue on 26 tai 29 artiklassa tarkoitettussa IUU-alusluettelossa;
 - g) saalistodistuksen varmentaneet viranomaiset ovat lippuvaltiosta, joka on todettu 32 artiklan mukaisesti yhteistyöhön osallistumattomaksi.
2. Seuraavissa tapauksissa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden viranomaisten on evättävä kalastustuotteiden tuonti yhteisöön 17 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn avunantopyynnön jälkeen:
- a) viejällä ei viranomaisten saaman vastauksen mukaan ollut valtuutta pyytää saalistodistuksen varmentamista;
 - b) tuotteet eivät viranomaisten saaman vastauksen mukaan ole säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden mukaisia tai ne eivät täytä muita tässä luvussa asetettuja edellytyksiä;
 - c) viranomaiset eivät ole saaneet vastausta säädetyssä määräajassa;
 - d) viranomaisten saama vastaus ei anna päteviä vastauksia pyynnössä esitettyihin kysymyksiin.
3. Kun kalastustuotteiden tuonti evätään 1 tai 2 kohdan nojalla, jäsenvaltiot voivat takavarikoida kyseiset tuotteet ja hävittää ne kansallisten sääntöjensä mukaan.
4. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja henkilökohtaisesti koskevaan päätökseen, jonka toimivaltaiset viranomaiset tekevät 1 tai 2 kohdan nojalla. Muutoksenhakuoikeuteen sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevia sääntöjä.
5. Jäsenvaltioiden viranomaisten on ilmoitettava tuonnin epäämisestä lippuvaltiolle ja tarvittaessa sille valtiolle, jonka viranomaiset on varmentaneet jälleenvientitodistuksen 15 artiklan nojalla. Komissiolle on lähetettävä jäljennös ilmoituksesta.

19 artikla – Lippuvaltioiden ilmoitukset, kirjanpito- ja yhteistyöjärjestelyt

1. Tietyn lippuvaltion tämän asetuksen soveltamista varten varmentamat saalistodistukset hyväksytään sillä edellytyksellä, että komissio on saanut kyseiseltä lippuvaltiolta ilmoituksen, jossa todistetaan seuraavaa:
 - a) sillä on käytössään kansalliset järjestelyt niiden lakien ja asetusten sekä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden täytäntöönpanoon, valvontaan ja noudattamisen valvontaan, joita sen kalastusalusten on noudatettava;
 - b) sen julkisviranomaisilla on valtuudet vahvistaa saalistodistuksissa olevien tietojen todenmukaisuus ja tehdä tällaisten todistusten tarkistuksia jäsenvaltioiden pyynnöstä. Ilmoitukseen on myös sisällyttävä tarvittavat tiedot näiden viranomaisten tunnistamiseksi.
2. Komissio ottaa tarvittaessa käyttöön hallinnollisia yhteistyöjärjestelyjä lippuvaltioiden kanssa, jotta nämä voivat helpommin hoitaa kalastusalusten satamaan pääsyyn, kalastustuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin ja tässä asetuksessa vahvistettuihin tarkistusvaatimuksiin liittyvät muodollisuudet. Näihin järjestelyihin on sisällyttävä kehys tietojenvaihdolle ja keskinäiselle avunannolle sekä komission tekemät auditoinnit kaikilla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Yhteistyöjärjestelyjen käyttöönotto ei kuitenkaan ole ehto tämän luvun soveltamiseksi tuontiin, joka on peräisin minkä tahansa valtion lipun alla purjehtivien alusten saaliista.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa annettavat tiedot ja hallinnollisten yhteistyöjärjestelyjen periaatteet ja osatekijät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä 3.
4. Komissio ilmoittaa lippuvaltiolle 1 kohdan mukaisesti lähetetyn ilmoituksen vastaanottamisesta. Jos lippuvaltio ei toimita komissiolle tietoja kaikista 1 kohdassa mainituista seikoista, komissio ilmoittaa lippuvaltiolle, mitkä tiedot puuttuvat ja pyytää uutta ilmoitusta.

20 artikla – Jälleenvienti

1. Tämän luvun mukaisella saalistodistuksella tuotujen tuotteiden jälleenvienti on sallittua, kun sen jäsenvaltion, josta jälleenviennin on määrä tapahtua, toimivaltaiset viranomaiset varmentavat jälleenviejän pyynnöstä jälleenvientitodistuksen.
2. Jälleenvientitodistuksissa on oltava kaikki liitteessä 2 olevassa lomakkeessa vaaditut tiedot, ja niiden mukana on seurattava jäljennös saalistodistuksista, jotka on hyväksytty näiden tuotteiden viemistä varten.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimivaltaiset viranomaisensa, jotka hoitavat jälleenvientitodistusten varmentamisen ja tarkistuksen.

21 artikla – Kirjanpito ja tiedon levittäminen

1. Komissio pitää kirjaa valtioista ja niiden toimivaltaisista viranomaisista, jotka on ilmoitettu tämän luvun mukaisesti, ja rekisteröi seuraavat tiedot:
 - a) jäsenvaltiot, jotka ovat ilmoittaneet saalistodistusten varmentamiseen tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti, saalistodistusten tarkistamiseen 17 artiklan 6 kohdan mukaisesti sekä jälleenvientitodistusten varmentamiseen ja tarkistamiseen 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaisensa;
 - b) lippuvaltiot, joilta on 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti saatu ilmoitukset, sekä merkintä niistä, joiden kanssa on otettu käyttöön hallinnollinen yhteistyöjärjestely 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Komissio julkaisee verkkosivullaan ja *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* luettelon 1 kohdassa tarkoitetuista valtioista ja niiden kansallisista viranomaisista ja pitää tiedot ajan tasalla. Komissio antaa saalistodistusten varmentamisesta ja tarkistamisesta vastaavien lippuvaltioiden viranomaisten yhteystiedot tiedoksi niille jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille, jotka vastaavat saalistodistusten tarkistamisesta.
3. Komissio julkaisee verkkosivullaan ja *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* luettelon 14 artiklan mukaisesti hyväksytyistä saaliiden dokumentointijärjestelyistä ja pitää tiedot ajan tasalla.

IV luku **Yhteisön ennakkovaroitusjärjestelmä**

22 artikla – Ennakkovaroituksen antaminen

1. Jos II, III, V, VI, VII, VIII, X tai XII luvun mukaisesti saatujen tietojen perusteella on aihetta epäillä, noudattavatko eräiden kolmansien maiden kalastusalukset tai eräistä kolmansista maista tulevat kalastustuotteet sovellettavia lakeja, asetuksia tai kansainvälisiä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, komissio julkaisee verkkosivullaan ja *Euroopan unionin virallisessa lehdessä (C-sarjassa)* ennakkovaroituksen tiedottaakseen asiasta toimijoille ja varmistaakseen, että jäsenvaltiot toteuttavat kyseisten kolmansien maiden osalta tämän luvun mukaisesti tarvittavat toimenpiteet.
2. Komissio antaa asiasta välittömästi tiedon jäsenvaltioiden viranomaisille ja lippujäsenvaltiolle sekä tarvittaessa jälleenvientivaltiolle.

23 artikla – Ennakkovaroituksen jälkeen toteutettavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltion on 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tiedon saatuaan
 - a) yksilöitävä ne aikaisemmin tuodut kalastustuote-erät, joita toimijoille osoitettu ennakkovaroitus koskee, ja tarkistettava saalistodistus sekä tarvittaessa myös jälleenvientitodistus 17 ja 20 artiklan säännösten mukaisesti;

- b) tarkistettava saalistodistus ja tarvittaessa myös jälleenvientitodistus 17 ja 20 artiklan säännösten mukaisesti kaikkien niiden kalastustuote-erien osalta, jotka on tarkoitettu tuotavaksi ja joita ennakkovaroitus koskee;
 - c) yksilöitävä kaikki sellaisten kalastusalusten, joita ennakkovaroitus koskee, aiemmat liikkeet ja suoritettava tarvittavat tarkistukset, aiemmin annettujen saalistodistusten tarkistus mukaan luettuna,
 - d) kohdistettava niihin kalastusaluksiin, joita ennakkovaroitus koskee, kansainvälisen oikeuden sääntöjen mukaisesti tarvittavat tiedustelut, tutkimukset tai tarkastukset merellä, satamissa tai muissa purkamispaikoissa.
2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tietoa tarkistustensa ja tarkastuspyyntöjensä tuloksista sekä toimenpiteistä, jotka on toteutettu sovellettavien lakien, asetusten tai kansainvälisten säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden noudattamatta jättämisen tapauksissa.
3. Jos komissio päättää 1 kohdan mukaisesti tehtyjen tarkistusten tulosten perusteella, ettei epäilyyn enää ole aihetta, se viipymättä
- a) julkaisee verkkosivullaan ja *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (C-sarjassa) ilmoituksen, jolla mitätöidään aikaisempi ennakkovaroitus;
 - b) ilmoittaa mitätöimisestä lippuvaltiolle ja tarvittaessa jälleenvientivaltiolle; ja
 - c) ilmoittaa asiasta sopivia kanavia käyttäen jäsenvaltioille.
4. Jos komissio päättää 1 kohdan mukaisesti tehtyjen tiedustelujen, tarkastusten ja tarkistusten tulosten perusteella, että epäily on edelleen aiheellinen, se viipymättä
- a) päivittää toimijoille osoitetun ennakkovaroituksen julkaisemalla sen uudelleen verkkosivullaan ja *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (C-sarjassa);
 - b) ilmoittaa asiasta lippuvaltiolle ja tarvittaessa jälleenvientivaltiolle;
 - c) ilmoittaa asiasta sopivia kanavia käyttäen jäsenvaltioille; ja
 - d) saattaa asian tarvittaessa sen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön käsiteltäväksi, jonka säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä on saatettu rikkoa.
5. Jos komissio päättää 1 kohdan mukaisesti suoritettujen tiedustelujen, tarkastusten ja tarkistusten perusteella, että on riittävästi syytä katsoa, että sovellettavia lakeja, asetuksia tai kansainvälisiä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä on jätetty noudattamatta, se viipymättä
- a) julkaisee verkkosivullaan ja *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (C-sarjassa) uuden ennakkovaroituksen, jossa annetaan toimijoille tietoa havainnoista;
 - b) ilmoittaa asiasta lippujäsenvaltiolle ja aloittaa tarvittavat menettelyt ja toimenpiteet V ja VI luvun mukaisesti;

- c) ilmoittaa asiasta tarvittaessa jälleenvientivaltiolle;
- d) ilmoittaa asiasta sopivia kanavia käyttäen jäsenvaltioille;
- d) saattaa asian tarvittaessa sen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön käsiteltäväksi, jonka säilyttämisen- ja hoitotoimenpiteitä on saatettu rikkoa.

V Luku

IUU-kalastusta harjoittavien alusten tunnistaminen

24 artikla – Epäilty IUU-toiminta

1. Komissio tai sen nimeämä elin kokoaa ja analysoi kaikki IUU-toimintaa koskevat tiedot,
 - a) jotka on saatu II, III, IV, VIII, X ja XII luvun mukaisesti, tai
 - b) tarvittaessa muut asiaa koskevat tiedot, kuten
 - saalistiedot;
 - kauppaa koskevat tiedot, jotka on saatu kansallisesta tilastokeskuksesta tai muusta luotettavasta lähteestä;
 - alusrekisterit ja -tietokannat;
 - alueellisen kalastusjärjestön saalisasiakirjat tai tilastointiasiakirjaohjelmat;
 - oletettujen IUU-alusten havaintoja tai muuta kyseisillä aluksilla tapahtuvaa toimintaa koskevat raportit, alueellisen kalastuksenhoitojärjestön ilmoittamat tai laatimat IUU-alusluettelot;
 - muut muun muassa satamissa ja kalavesillä saadut asiaa koskevat tiedot.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki lisätiedot, jotka saattavat olla Euroopan yhteisön IUU-alusten luettelon laatimisen kannalta merkityksellisiä. Komissio tai sen nimeämä elin toimittaa tiedot ja mahdolliset todisteet edelleen jäsenvaltioille sekä asianomaisille lippuvaltioille.
3. Komissio tai sen nimeämä elin pitää kirjaa jokaisesta ilmoitetusta aluksesta, jonka epäillään harjoittavan IUU-kalastustoimintaa, ja päivitettävä tiedot heti kun uutta tietoa on saatu.

25 artikla – Oletettu IUU-kalastus

1. Komissio yksilöi alukset, joiden osalta on 24 artiklan mukaisesti saatujen tietojen perusteella riittävät perusteet olettaa, että ne harjoittavat IUU-kalastusta, ja siten aiheellista suorittaa virallinen tiedustelu asianomaisen lippuvaltion kanssa.

2. Komissio ilmoittaa asiasta lippuvaltioille, joiden alukset on yksilöity 1 kohdan mukaisesti, ja esittää näille virallisen pyynnön suorittaa lippunsa alla purjehtivien alusten epäiltyä IUU-toimintaa koskeva tiedustelu. Ilmoitukseen on sisällyttävä
 - a) virallinen pyyntö lippuvaltiolle toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet epäillyn IUU-kalastuksen tutkimiseksi ja toimittaa tutkimuksen tulokset viivytyksettä komissiolle;
 - b) virallinen pyyntö lippuvaltiolle toteuttaa välittömästi täytäntöönpanotoimia, jos asianomaista kalastusalusta koskeva epäily osoittautuu aiheelliseksi, ja ilmoittaa komissiolle toteutetuista toimista;
 - c) tietoja aluksen omistajalle tai tarvittaessa sen käyttäjälle seurauksista, joita aiheutuisi aluksen sisällyttämisestä Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon 36 artiklan mukaisesti. Lippuvaltioita pyydetään lisäksi toimittamaan komissiolle tietoja aluksen omistajasta ja tarvittaessa sen käyttäjistä, jotta varmistetaan, että heitä voidaan tarvittaessa kuulla 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Komissio välittää IUU-toiminnan harjoittamisesta todennäköisin syin epäiltyjä aluksia koskevat tiedot kaikille jäsenvaltioille helpottaakseen kyseisiä aluksia koskevien järjestelmällisten satamatarkastusten täytäntöönpanoa 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

26 artikla – Euroopan yhteisön IUU-alusluettelon laatiminen

1. Komissio laatii Euroopan yhteisön IUU-alusluettelon. Luetteloon sisällytetään alukset, joiden on tämän asetuksen mukaisesti saatujen tietojen sekä 24 ja 25 artiklan mukaisesti toteutettujen toimien perusteella todettu harjoittavan IUU-kalastusta ja joiden lippuvaltiot eivät ole toteuttaneet minkäänlaisia toimia kyseisen toiminnan suhteen.
2. Komissio edellyttää niiden lippuvaltioiden, joiden aluksia on Euroopan yhteisön IUU-alusluettelossa
 - a) ilmoittavan aluksen omistajalle aluksen sisällyttämisestä Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon, sisällyttämisen perusteista sekä siitä aiheutuvista seurauksista 36 artiklan mukaisesti, ja
 - b) toteuttavan kaikki tarvittavat toimenpiteet IUU-toiminnan poistamiseksi, mukaan luettuna tarvittaessa kyseisten alusten rekisteröinnin tai kalastuslisenssin peruuttaminen, ja ilmoittavan komissiolle toteutetuista toimenpiteistä.
3. Ennen aluksen sisällyttämistä Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon komissio toimittaa aluksen omistajalle ja tarvittaessa sen käyttäjille kaiken aluksen IUU-kalastuksen harjoittamista koskevaa epäilyä tukevan aineiston ja antaa näille mahdollisuuden tuulla kuulluksi.
4. Jos alus päätetään sisällyttää Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon, komissio ilmoittaa aluksen omistajalle ja tarvittaessa sen käyttäjälle tästä päätöksestä ja sen perusteluista.

5. Komissiolle 3 ja 4 kohdassa asetettuja velvoitteita sovelletaan rajoittamatta aluksen lippuvaltion ensisijaista vastuuta aluksesta, edellyttäen, että komissiolla on käytössään aluksen omistajan ja käyttäjien tunnistetiedot.

27 artikla – Aluksen poistaminen Euroopan yhteisön IUU-alusluettelosta

1. Komissio poistaa aluksen Euroopan yhteisön alusluettelosta, jos lippuvaltio osoittaa, että
- a) alus ei ole harjoittanut sellaista IUU-kalastusta, jonka perusteella se sisällytettiin luetteloon, tai
 - b) kyseisen IUU-kalastuksen osalta on toteutettu toimenpiteitä, syytteenpano ja riittävän ankarien seuraamusten määrääminen mukaan luettuina.
2. Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon lisätyn aluksen omistaja tai tarvittaessa käyttäjä voi esittää komissiolle aluksen aseman uudelleenarviointia koskevan pyynnön, jos lippuvaltio ei ole toteuttanut 1 kohdan mukaisia toimenpiteitä. Komissio voi harkita aluksen poistamista luettelosta vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) aluksen luetteloon sisällyttämisestä on kulunut vähintään kaksi vuotta, joiden aikana komissio ei ole saanut aluksen epäilyistä IUU-toiminnasta muita 24 artiklan mukaisia ilmoituksia;
 - b) omistaja toimittaa aluksen nykyisestä toiminnasta tietoja, jotka osoittavat, että se toimii täysin mihin tahansa kalastustoimintaan, johon se osallistuu, sovellettavien lakien, sääntöjen ja/tai säilyttämistoimenpiteiden mukaisesti;
 - c) komissio varmistuu siitä, ettei aluksella, sen omistajalla tai käyttäjillä ole minkäänlaisia yhteyksiä, niin suoria kuin epäsuoria, mihinkään muuhun alukseen tai käyttäjään, joiden oletetaan tai on todettu harjoittavan IUU-kalastusta.

28 artikla – Euroopan yhteisön IUU-alusluettelon sisältö, julkaiseminen ja ylläpito

1. Euroopan yhteisön IUU-alusluettelossa on oltava kustakin aluksesta seuraavat tiedot:
- a) nimi ja mahdolliset aikaisemmat nimet;
 - b) lippu ja mahdolliset aikaisemmat liput;
 - c) omistaja ja mahdollisesti aikaisemmat omistajat (nimelliset ja tosiasialliset);
 - d) käyttäjä ja mahdolliset aikaisemmat käyttäjät;
 - e) kutsutunnus ja mahdolliset aikaisemmat kutsutunnukset;
 - f) Lloyds-/IMO-numero (jos on);
 - g) valokuvia (jos saatavilla);

- h) ensimmäisen IUU-alusluetteloon sisällyttämisen päivämäärä;
 - i) tiivistetty kuvaus toimista, joiden perusteella alus on sisällytetty luetteloon, sekä viittaukset kaikkiin asiaa koskeviin asiakirjoihin, joissa on tietoa ja todisteita kyseisistä toimista.
2. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen Euroopan yhteisön IUU-alusluettelon julkistamisen mm. asettamalla luettelon kalastuksen pääosaston verkkosivulle.
 3. Luetteloa päivitetään säännöllisesti, ja siihen liitetään toiminto, joka ilmoittaa uusista päivityksistä automaattisesti jäsenvaltioille, alueellisille kalastuksenhoitojärjestöille sekä kenelle tahansa kansalaisyhteiskunnan jäsenelle, joka sitä pyytää. Lisäksi komissio toimittaa luettelon Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestölle sekä alueellisille kalastuksenhoitojärjestöille lisätäkseen Euroopan yhteisön ja kyseisten järjestöjen välistä, IUU-kalastuksen ehkäisemiseen, estämiseen ja poistamiseen tähtäävää yhteistyötä.

29 artikla – Alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen laatima IUU-alusluettelo

1. Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon sisällytetään 26 artiklassa tarkoitettujen alusten lisäksi automaattisesti kaikki alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen laatimissa IUU-alusluetteloissa olevat alukset. Tällaisten alusten poistamista Euroopan yhteisön IUU-alusluettelosta säännellään asianomaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tekemillä päätöksillä.
2. Komissio toimittaa vuosittain jäsenvaltioille alueelliselta kalastuksenhoitojärjestöltä saamansa luettelot aluksista, joiden oletetaan osallistuvan tai joiden on todettu osallistuneen IUU-kalastukseen.
3. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille viipymättä 2 kohdassa tarkoitettuihin luetteloihin tehdyistä lisäyksistä, poistoista ja/tai muista muutoksista. Jäljempänä olevaa 36 artiklaa sovelletaan aluksiin, jotka on sisällytetty alueellisen kalastuksenhoitojärjestön IUU-luetteloihin, sellaisina kuin ne ovat muutettuina siitä alkaen, kun niistä on ilmoitettu jäsenvaltioille.

VI luku

Yhteistyöhön osallistumattomat kolmannet valtiot

30 artikla – Yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi valtioksi toteaminen

1. Komissio yksilöi 52 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kolmannet valtiot, joiden se ei katso osallistuvan IUU-kalastuksen torjuntaan.
2. Tällaisen yksilöinnin perustana ovat kaikki II, III, IV, V, VIII, X ja XII luvun mukaisesti saadut tiedot ja tarvittaessa mitkä tahansa muut asian kannalta merkitykselliset tiedot, kuten saalistiedot, kansallisista tilastokeskuksista ja muista luotettavista lähteistä saadut kauppaa koskevat tiedot, alusrekisterit ja -tietokannat,

alueellisen kalastuksenhoitojärjestön saalisasiakirjat tai tilastointiasiakirjaohjelmat, alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vahvistamat IUU-alusluettelot sekä muut satamissa ja kalavesillä saadut tiedot.

3. Valtio voidaan todeta yhteistyöhön osallistumattomaksi, jos se laiminlyö sille lippu-, satama-, rannikko- tai markkinavaltiona kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluvat IUU-kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevat velvollisuudet.
4. Edellä 3 kohdan soveltamiseksi komissio tarkastelee ensisijaisesti toimenpiteitä, joita asianomainen valtio on toteuttanut seuraavien näkökohtien osalta:
 - a) sen lipun alla purjehtivien alusten tai sen kansalaisten taikka sen vesillä toimivien tai satamaa käyttävien alusten harjoittama toistuva ja riittävästi dokumentoitu IUU-kalastus tai tällaisen toiminnan tukeminen, tai
 - b) IUU-toiminnasta peräisin olevien kalastustuotteiden pääsy kyseisen valtion markkinoille.
5. Tätä varten komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:
 - a) toimiiko asianomainen valtio yhteistyössä yhteisön kanssa vastaamalla komission esittämiin IUU-kalastuksen ja siihen liittyvän toiminnan tutkimista, siitä raportointia tai sen seurantaan koskeviin pyyntöihin;
 - b) onko asianomainen valtio tosiasiallisesti toteuttanut täytäntöönpanotoimenpiteitä IUU-kalastuksesta vastaavien toimijoiden osalta ja erityisesti onko määrätty riittävän ankaria seuraamuksia tällaisesta toiminnasta saadun hyödyn poistamiseksi rikkojilta;
 - c) kyseisen IUU-kalastuksen tausta, tyyppi, olosuhteet, laajuus sekä vakavuus;
 - d) kehitysmaiden osalta näiden toimivaltaisten viranomaisten valmiudet.
6. Myös seuraavat näkökohdat voidaan ottaa huomioon:
 - a) kansainvälisten kalastussopimusten ratifioiminen tai niihin liittyminen; näitä ovat erityisesti 10 päivänä joulukuuta 1982 tehty Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimus, hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta vuonna 1995 tehty Yhdistyneiden Kansakuntien sopimus sekä aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojele- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä vuonna 1993 tehty FAO:n sopimus;
 - b) asianomaisen valtion asema alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen sopimuspuolena tai yhteistyöhön osallistuvana muuna kuin sopimuspuolena, tai sen sitoumus soveltaa tällaisten järjestöjen vahvistamia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä;

- c) asianomaisen valtion toimenpiteet tai laiminlyönnit, jotka ovat saattaneet vähentää sovellettavia lakien, asetusten tai kansainvälisten säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden tehokkuutta.
7. Tämän artiklan täytäntöönpanossa otetaan asianmukaisesti huomioon kehitysmaiden erityiset rajoitukset erityisesti kalastustoimien seurannan, valvonnan ja tarkkailun osalta.

31 artikla – Toimenpiteet yhteistyöhön osallistumattomiin kolmansiin valtioihin nähden

1. Komissio ilmoittaa viipymättä valtioille, jotka voidaan 30 artiklan perusteiden mukaisesti todeta yhteistyöhön osallistumattomiksi kolmansiksi valtioiksi:
 - a) syyn tai syyt ja saatavilla olevat todisteet, joiden perusteella ne todetaan yhteistyöhön osallistumattomiksi;
 - b) mahdollisuudesta vastata komissiolle kirjallisesti niiden asemaa koskevan päätöksen osalta tai toimittaa muuta asian kannalta merkityksellistä tietoa, esimerkiksi todisteita päätöksen kiistämiseksi, tai tarvittaessa tilanteen parantamiseksi laadittu toimintasuunnitelma tai toteutetut toimenpiteet;
 - c) valtion toteamisesta yhteistyöhön osallistumattomaksi aiheutuvat seuraukset, joista säädetään 37 artiklassa.
2. Komissio liittää 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen asianomaiselle valtiolle myös pyynnön toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kyseisen IUU-kalastuksen lopettamiseksi ja tällaisten toimien estämiseksi vastaisuudessa, sekä korjata mahdolliset 30 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettut toimenpiteet tai laiminlyönnit.
3. Komissio toimittaa ilmoituksensa ja pyyntönsä asianomaiselle jäsenvaltiolle useammalla kuin yhdellä viestintävälineellä. Komissio pyytää asianomaista jäsenvaltiota toimittamaan sille vahvistuksen ilmoituksen vastaanottamisesta.

32 artikla – Yhteistyöhön osallistumattomien valtioiden luettelon laatiminen

1. Komissio vahvistaa 31 artiklassa määriteltyjen toimenpiteiden perusteella ja 52 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yhteistyöhön osallistumattomien valtioiden luettelon.
2. Komissio ilmoittaa viipymättä asianomaiselle valtiolle tämän toteamisesta yhteistyöhön osallistumattomaksi valtioksi sekä 37 artiklan mukaisesti sovelletuista toimenpiteistä ja esittää sille pyynnön korjata vallitseva tilanne ja ilmoittaa toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että sen alukset noudattavat säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.
3. Komissio ilmoittaa viipymättä päätöksestään myös jäsenvaltioille ja pyytää niitä varmistamaan 37 artiklan mukaisesti päätettyjen toimenpiteiden välittömän täytäntöönpanon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet tämän pyynnön perusteella.

33 artikla – Yhteistyöhön osallistumattomien valtioiden luettelosta poistaminen

1. Komissio poistaa 52 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen valtion yhteistyöhön osallistumattomien valtioiden luettelosta, jos kyseinen valtio osoittaa, että sen kyseiseen luetteloon sisällyttämiseen johtanut tilanne on korjattu. Luettelosta poistamista koskevassa päätöksessä otetaan huomioon myös, onko asianomainen jäsenvaltio toteuttanut konkreettisia toimenpiteitä tilanteen parantamiseksi pysyvällä tavalla.
2. Komissio ilmoittaa 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen jälkeen viipymättä jäsenvaltioille 37 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden poistamisesta kyseisen jäsenvaltion osalta.

34 artikla – Yhteistyöhön osallistumattomien valtioiden luettelon julkistaminen

Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuna luettelon asettaminen kalastuksen pääosaston verkkosivulle, varmistaakseen yhteistyöhön osallistumattomien valtioiden luettelon julkistamisen noudattaen mahdollisesti sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia. Luetteloa päivitetään säännöllisesti, ja komissio varmistaa automaattisten päivitysilmoitusten toiminnolla, että uusista päivityksistä lähtee ilmoitus jäsenvaltioille, alueellisille kalastuksenhoitojärjestöille sekä kenelle tahansa kansalaisyhteiskunnan jäsenelle, joka sitä pyytää. Lisäksi komissio toimittaa yhteistyöhön osallistumattomien valtioiden luettelon Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestölle sekä alueellisille kalastuksenhoitojärjestöille lisätäkseen Euroopan yhteisön ja kyseisten järjestöjen välistä, IUU-kalastuksen ehkäisemiseen, estämiseen ja poistamiseen tähtävää yhteistyötä.

35 artikla – Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on ilmeistä, että jonkin valtion toteuttamat toimenpiteet vaarantavat alueellisen kalastuksenhoitojärjestön johdolla toteutettavat säilyttämis- ja hoitotoimenpiteet, komissio voi toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, joiden kesto voi olla enintään kuusi kuukautta. Komissio voi tehdä uuden päätöksen näiden kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.
2. Kiireellisiin toimenpiteisiin voi sisältyä muun muassa seuraavia toimia:
 - a) asianomaisen valtion lipun alla purjehtiville aluksille ei myönnetä pääsyä jäsenvaltioiden satamiin, jollei kyseessä ole ylivoimainen este;
 - b) jäsenvaltion lipun alla purjehtiville aluksille ei anneta lupaa osallistua yhteisiin kalastustoimiin asianomaisen valtion lipun alla purjehtivien alusten kanssa;
 - c) jäsenvaltion lipun alla purjehtiville aluksille ei anneta lupaa kalastaa asianomaisen valtion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä;
 - d) asianomaiselle valtiolle ei saa toimittaa elävää kalaa tämän lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaa kalanviljelyä varten;

- e) asianomaisen valtion lipun alla purjehtivien alusten pyytämiä eläviä kaloja ei saa hyväksyä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaan kalanviljelyyn.
3. Kiireellisiä toimenpiteitä on sovellettava välittömästi. Niistä ilmoitetaan jäsenvaltioille ja asianomaiselle jäsenvaltiolle, ja ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

VII luku

IUU-toimintaan osallistuneisiin aluksiin ja valtioihin kohdistuvat toimenpiteet

36 artikla – Euroopan yhteisön IUU-alusluetteloon sisällytettyihin aluksiin kohdistuvat toimet

Edellä 26 artiklassa tarkoitettuihin aluksiin sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) lippujäsenvaltiot eivät saa esittää komissiolle kalastuslisenssihakemuksia IUU-alusten osalta;
- b) lippujäsenvaltioiden IUU-aluksille myöntämät voimassa olevat kalastusluvut tai erityisluvut on peruutettava;
- c) kolmannen maan lipun alla purjehtivilta IUU-aluksilta on evättävä lupa kalastaa yhteisön vesillä, eikä näitä aluksia saa vuokrata;
- d) jäsenvaltion lipun alla purjehtivat kalastusalukset eivät saa millään tavoin avustaa IUU-alusluettelossa olevia aluksia kalanjalostustoimissa tai osallistua niihin, eivätkä osallistua jälleenlaivaustoimiin tai yhteisiin kalastustoimiin kyseisten alusten kanssa;
- e) jäsenvaltion lipun alla purjehtiville IUU-aluksille voidaan sallia pääsy ainoastaan kotisatamiinsa eikä mihinkään muuhun yhteisön satamaan, ylivoimaisen esteen tilanteita lukuun ottamatta. Kolmannen maan lipun alla purjehtivalle IUU-alukselle ei saa sallia pääsyä jäsenvaltion satamaan, ylivoimaisen esteen tilanteita lukuun ottamatta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltio voi sallia IUU-aluksen pääsyn satamaansa, jos aluksella olevat saaliit ja tapauksen mukaan pyydykset, jotka alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden mukaisesti ovat kiellettyjä, takavarikoitaan. Jäsenvaltioiden on takavarikoitava myös sellaisella IUU-aluksella, joka on ylivoimaisen esteen tai merihädän vuoksi saanut luvan tulla jäsenvaltion satamaan, olevat saaliit ja tapauksen mukaan pyydykset, jotka ovat alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden mukaisesti kiellettyjä;
- f) kolmannen maan lipun alla purjehtivalle IUU-alukselle ei saa tarjota satamissa elintarvikkeita, polttoainetta tai muita palveluja, ylivoimaisen esteen tilanteita lukuun ottamatta;
- g) kolmannen maan lipun alla purjehtivilta IUU-aluksilta kielletään miehistön vaihtaminen, ylivoimaisen esteen tilanteita lukuun ottamatta;

- h) jäsenvaltioiden on kiellettävä IUU-aluksia purjehtimasta lippunsa alla;
- i) IUU-alusten pyytämien kalastustuotteiden tuonti on kiellettävä, eikä tällaisia tuotteita koskevia saalistodistuksia saa hyväksyä eikä varmentaa;
- j) IUU-alusten kalastustuotteiden vienti ja jälleenvienti jalostukseen on kiellettävä.

37 artikla – Yhteistyöhön osallistumattomiin valtioihin kohdistuvat toimet

Edellä 32 artiklassa tarkoitettuihin valtioihin sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) tällaisten valtioiden lipun alla purjehtivien IUU-alusten pyytämien kalastustuotteiden tuonti yhteisöön on kiellettävä, eikä tällaisia tuotteita koskevia saalistodistuksia saa hyväksyä; jos valtio todetaan yhteistyöhön osallistumattomaksi 30 artiklan mukaisesti sillä perusteella, ettei se ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tiettyä kantaan tai lajia koskevan IUU-kalastuksen osalta, tuontia koskevaa kieltoa sovelletaan ainoastaan kyseiseen kantaan tai lajiin;
- b) yhteisön toimijat eivät saa ostaa tällaisten valtioiden lipun alla purjehtivaa kalastusalusta;
- c) jäsenvaltion lipun alla purjehtivan aluksen siirtyminen jonkin tällaisen valtion lipun alle on kiellettyä;
- d) jäsenvaltiot eivät saa tehdä vuokraussopimuksia tällaisten valtioiden kanssa niiden lipun alla purjehtivista kalastusaluksista;
- e) yhteisön kalastusalusten vienti tällaisiin valtioihin on kiellettyä;
- f) jäsenvaltion kansalaisten ja tällaisten valtioiden kansalaisten väliset yksityiset kauppajärjestelyt, joiden avulla kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiva alus voisi käyttää tällaisten valtioiden kalastusmahdollisuuksia, ovat kiellettyjä;
- g) jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten yhteiset kalastustoimet tällaisten valtioiden lipun alla purjehtivien alusten kanssa ovat kiellettyjä;
- h) jäsenvaltioiden on ilmoitettava tuojille, jälleenlaivaajille, ostajille, laitetoimittajille, pankeille ja muita palveluja tarjoaville toimijoille tällaisten valtioiden kansalaisten kanssa harjoitettuun kalastukseen liittyvän liiketoiminnan riskeistä;
- i) komissio ehdottaa tällaisten valtioiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen kalastus- tai kalastuskumppanuussopimusten irtisanomista;
- j) komissio ei ryhdy neuvotteluihin kahdenvälisen kalastus- tai kalastuskumppanuussopimuksen tekemiseksi tällaisten valtioiden kanssa.

VIII luku Kansalaiset

38 artikla – IUU-kalastukseen osallistuvat tai sitä tukevat kansalaiset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä sekä keskenään että kolmansien maiden kanssa ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti
 - a) varmistaakseen, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat kansalaiset eivät tue tai harjoita IUU-kalastusta, mukaan luettuna työskentely 26 artiklassa tarkoitetuilla aluksilla;
 - b) tunnistaakseen kansalaiset, jotka ovat IUU-kalastukseen osallistuvien alusten käyttäjiä tai edunsaajaomistajia.
2. Rajoittamatta aluksen lippuvaltion ensisijaista vastuuta jäsenvaltioiden on sovellettavien lakiansa ja asetustensa mukaisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet:
 - a) tarkastaakseen, onko niiden lainkäyttövaltaan kuuluva luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö harjoittanut IUU-kalastusta;
 - b) toteuttaakseen aiheellisia toimenpiteitä a alakohdassa tarkoitettujen todennettujen toimien osalta.
3. Kussakin jäsenvaltiossa yksi viranomainen vastaa tässä artiklassa tarkoitettujen kansalaisten toimintaa koskevien tietojen keräämisen ja tarkistamisen yhteensovittamisesta, tietojen toimittamisesta komissiolle sekä yhteistyöstä komission kanssa.

39 artikla – Ennaltaehkäisy ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden kansalaisten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisilleen kaikki käytössään olevat tiedot, jotka liittyvät kolmannen maan lipun alla purjehtivia aluksia koskeviin oikeudellisiin, hyötyä tuottaviin tai rahoituksellisiin intresseihin taikka tällaisten alusten valvontaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedonannon tekemättä jättämisen tapauksessa sovelletaan kansallisen lain mukaisia seuraamuksia.
2. Jäsenvaltion kansalaiset eivät saa myydä eivätkä viedä aluksia 26 artiklassa tarkoitettujen alusten toimintaan tai hallinnointiin osallistuville tai niihin omistussuhteessa oleville toimijoille.
3. Tuojat, jälleenlaivaajat, ostajat, kuluttajat, laitetoimittajat, pankit, vakuutuslaitokset ja muut palveluja tarjoavat toimijat eivät saa harjoittaa liiketoimintaa 26 artiklassa tarkoitettujen alusten kanssa eivätkä IUU-kalastuksesta peräisin olevien kalojen tai kalastustuotteiden kauppaa.

4. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää valtiontukea kansallisesta tukiohjelmasta tai yhteisön varoista 26 artiklassa tarkoitettujen alusten toimintaan tai hallintointiin osallistuville tai niihin omistussuhteessa oleville toimijoille, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön lainsäädännössä säädettyjen julkisia varoja koskevien muiden säännösten soveltamista.
5. Jäsenvaltioiden on selvitettävä, onko niiden kansalaisten ja jonkin kolmannen maan välillä järjestelyjä, joiden avulla jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivat kalastusalukset voivat siirtyä tällaisen kolmannen maan lipun alle. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle toimittamalla sille asianomaisten alusten luettelo.

IX luku

Välittömät täytäntöönpanotoimenpiteet, seuraamukset ja oheisseuraamukset

40 artikla – Kohde

Tätä lukua sovelletaan

- a) jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvalla alueella tai merivesillä tapahtuneisiin vakaviin rikkomisiin, ja
- b) vakaviin rikkomisiin, joihin yhteisön kalastusalukset tai yhteisön kansalaiset ovat syyllistyneet.

41 artikla – Vakavat rikkomiset

Tässä asetuksessa tarkoitetaan vakavilla rikkomisilla

- a) toimia, joita pidetään IUU-kalastuksena 3 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- b) tarkoituksellista liiketoimintaa 26 artiklassa tarkoitettujen IUU-kalastusta harjoittavien alusten kanssa;
- c) IUU-kalastuksesta peräisin olevien kalastustuotteiden tarkoituksellista kauppaa;
- d) tämän asetuksen vastaista kalastustuotteiden tuontia yhteisöön.

42 artikla – Välittömät täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jos luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön epäillään syyllistyneen 41 artiklassa tarkoitettuun vakavaan rikkomiseen tai kun rikkoja on havaittu itse teossa, jäsenvaltioiden on aloitettava rikkomisen perusteellinen tutkimus ja toteutettava kansallisen lakinsa mukaisia ja rikkomisen vakavuuteen suhteutettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä, joita ovat erityisesti seuraavat:

- a) kalastustoiminnan välitön lopettaminen;
 - b) aluksen ohjaaminen satamaan;
 - c) kuljetusvälineen ohjaaminen toiseen sijaintipaikkaan tarkastusta varten;
 - d) vakuuden määrääminen;
 - e) laittomien pyydysten, saaliiden tai kalastustuotteiden takavarikoiminen;
 - f) asianomaisen aluksen tai kuljetusvälineen väliaikainen käytöstä poisto;
 - g) kalastusluvan keskeyttäminen.
2. Täytäntöönpanotoimenpiteillä on voitava varmistaa, ettei rikkomisen jatku ja että toimivaltainen viranomaispystyy saattamaan päätökseen kyseessä olevaa vakavaa rikkomista koskevan tutkimuksensa.

43 artikla – Vakavista rikkomisista määrättävät seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakavaan rikkomiseen syyllistyneelle luonnolliselle henkilölle tai siitä vastuulliseksi todetulle oikeushenkilölle voidaan langettaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, joihin kuuluu sakko, jonka enimmäismäärä on luonnollisten henkilöiden osalta vähintään 300 000 euroa ja oikeushenkilöiden osalta vähintään 500 000 euroa.
2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa järjestelmää, jossa sakko on oikeasuhteinen kyseisille kalavarjoille tai meriympäristölle aiheutuneeseen vahinkoon, rikoksen avulla saatuun tai odotettavissa olevaan taloudelliseen hyötyyn tai muuhun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellista tilannetta osoittavaan arvoon nähden edellyttäen, että tämän järjestelmän mukaan on mahdollista määrätä sakko, jonka enimmäismäärä on luonnollisten henkilöiden osalta vähintään 300 000 euroa ja oikeushenkilöiden osalta vähintään 500 000 euroa.
3. Jäsenvaltiot, joissa ei ole otettu käyttöön euroa, soveltavat euron ja oman valuuttansa välistä vaihtokurssia, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* [...].

44 artikla – Seuraamusten ja oheisseuraamusten taso

Seuraamusten ja oheisseuraamusten taso on laskettava siten, että niillä tosiasiallisesti estetään vakavaan rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä. Tätä varten on otettava huomioon myös 42 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet.

45 artikla – Oheisseuraamukset

Tässä luvussa tarkoitettuihin seuraamuksiin voidaan liittää muita seuraamuksia tai toimenpiteitä, erityisesti

- a) rikkomisessa osallisena olleen aluksen vakuustakavarikointi;
- b) aluksen väliaikainen käytöstä poisto;
- c) kiellettyjen pyydysten, saaliiden tai kalastustuotteiden takavarikointi;
- d) kalastusluvan keskeyttäminen tai peruuttaminen;
- e) kalastusmahdollisuuksien vähentäminen tai peruuttaminen;
- f) uusien kalastusmahdollisuuksien väliaikainen tai pysyvä epääminen;
- g) väliaikainen tai pysyvä oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettävään etuisuuteen tai tukeen.

46 artikla – Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 41 artiklassa tarkoitetuista vakavista rikkomisista, jotka on oikeushenkilön hyödyksi itsenäisesti tai osana oikeushenkilön organisaatiota toimien toteuttanut kuka tahansa henkilö, jolla on oikeushenkilössä seuraaviin valtuuksiin perustuva johtava asema:
 - a) toimivalta edustaa oikeushenkilöä, tai
 - b) valtuudet tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta taikka
 - c) valtuudet harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.
2. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos 1 kohdassa tarkoitettun henkilön harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä 41 artiklassa tarkoitettuja rikkomuksia kyseisen oikeushenkilön hyödyksi.
3. Oikeushenkilön vastuu ei estä rikosoikeudenkäyntiä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat tekijöinä, yllyttäjinä tai avunantajina kyseisissä rikkomisissa.

X luku

Eräiden alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymien alushavainnointia koskevien määräysten täytäntöönpano

47 artikla – Merellä tehtävät havainnot

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan ICCAT:n, CCAMLR:n ja IOTC:n hyväksymien merellä tapahtuvia havainnointia koskevien sääntöjen alaisiin kalastustoimiin. Tämän luvun soveltamisalaa tarkastellaan uudelleen vuoteen 2012 mennessä.
2. Jos jäsenvaltion alus, lentokone tai merellä tehtävistä tarkastuksista vastaava toimivaltainen viranomaisella havaitsee IUU-kalastukseksi katsottavaa toimintaa harjoittavan kalastusaluksen, sen on välittömästi ilmoitettava tällaisesta havainnoinnista. Tällaisia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden kyseisiin aluksiin kohdistamien tutkimusten tuloksia pidetään todistusaineistona tässä asetuksessa säädettyjen eri tunnistus- ja täytäntöönpanomenettelyjen soveltamisessa.
3. Jos yhteisön kalastusaluksen päällikkö havaitsee 2 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan kalastusaluksen, hänen on mahdollisuuksien mukaan kerättävä tällaisesta havainnosta niin paljon tietoja kuin mahdollista, seuraavat tiedot mukaan luettuina:
 - a) kalastusaluksen nimi ja kuvaus;
 - b) kalastusaluksen kutsutunnus;
 - c) kalastusaluksen rekisterinumero ja mahdollinen Lloyds-/IMO-numero;
 - d) kalastusaluksen lippuvaltio;
 - e) aluksen sijainti (leveysaste, pituusaste), kun se ensimmäisen kerran havaittiin;
 - f) päivämäärä/kellonaika (UTC), jona alus havaittiin ensimmäisen kerran
 - g) havaintoa tukeva(t) valokuva(t) kalastusaluksista;
 - h) kalastusaluksen tarkkailtuja toimia koskevat muut asian kannalta merkitykselliset tiedot.
4. Havaintoilmoitukset on lähetettävä viipymättä havainnon tehneen aluksen lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka toimittaa ne välittömästi komissiolle tai sen nimeämälle elimelle. Komissio tai sen nimeämä elin ilmoittaa havainnosta välittömästi sen aluksen, jota havainto koski, lippuvaltiolle. Komissio tai sen nimeämä elin toimittaa tämän jälkeen havaintoilmoituksen kaikille jäsenvaltioille ja tarvittaessa sen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön pääsihteerille, jonka toimivaltaan kuuluvalla alueella havainto tehtiin, kyseisen järjestön hyväksymien toimenpiteiden mukaisesti toteutettavia jatkotoimia varten.

5. Jäsenvaltio, joka on saanut alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sopimuspuolen toimivaltaiselta viranomaiselta sen lipun alla purjehtivan kalastusaluksen toimintaa koskevan havaintoilmoituksen, antaa tiedon ilmoituksesta ja kaikista asiaa koskevista tiedoista välittömästi komissiolle tai sen nimeämälle elimelle, joka välittää tiedot asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön pääsihteerille kyseisen järjestön hyväksymien toimenpiteiden mukaisesti toteutettavia mahdollisia jatkotoimia varten.
6. Tätä artiklaa sovelletaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen, joissa yhteisö on sopimuspuolena tai yhteistyöhön osallistuvana muuna kuin sopimuspuolena, hyväksymien tiukempien määräysten soveltamista.

48 artikla – Alushavainnot koskevien tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden, jotka ovat saaneet asianmukaisesti dokumentoituja tietoja havaituista kalastusaluksista, on toimitettava kyseiset tiedot välittömästi komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.
2. Komissio tai sen nimeämä elin tarkastelee myös yksittäisten kansalaisten, kansalaisjärjestöjen, ympäristöjärjestöjen mukaan luettuina, sekä kalastusalan tai kalakaupan sidosryhmien edustajien toimittamia alushavainnot koskevia asianmukaisesti dokumentoituja tietoja.

49 artikla – Havaittuja kalastusaluksia koskeva tutkimus

1. Jäsenvaltioiden on välittömästi aloitettava lippunsa alla purjehtivien ja 47 artiklan mukaisesti havaittujen kalastusalusten toimintaa koskeva perusteellinen tutkimus.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tai sen nimeämälle elimelle yksityiskohtaiset tiedot lippunsa alla purjehtivien alusten osalta toteutetuista tai suunnitelluista toimista niin pian kuin se on käytännössä mahdollista ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa 47 artiklan 4 kohdan mukaisesta havaintoilmoituksesta. Niiden on annettava komissiolle tai sen nimeämälle elimelle säännöllisin väliajoin tietoa kyseisten alusten toimintaa koskevan tutkimuksen edistymisestä. Kun tutkimus on saatu päätökseen, sen tuloksista toimitetaan loppuraportti komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.
3. Muiden jäsenvaltioiden kuin lippujäsenvaltion on varmennettava onko alus, jota havainto koski, harjoittanut toimintaa niiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tai onko tällaisesta aluksesta peräisin olevia kalastustuotteita purettu niiden alueella tai tuotu sinne, ja tutkittava miten alus on aiemmin noudattanut asiaa koskevia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tarkistustensa ja tutkimustensa tuloksista viipymättä komissiolle tai sen nimeämälle elimelle sekä asianomaiselle lippujäsenvaltiolle.
4. Komissio tai sen nimeämä elin ilmoittaa kaikille jäsenvaltioille 2 ja 3 kohdan mukaisesti saaduista tiedoista.

5. Tätä artiklaa sovelletaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 V luvun säännösten sekä sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen, joissa yhteisö on sopimuspuolena tai yhteistyöhön osallistuvana muuna kuin sopimuspuolena, vahvistamien määräysten soveltamista.

XI luku

Keskinäinen avunanto jäsenvaltioiden, kolmansien maiden ja komission välillä sekä IUU-kalastusta koskeva tiedottamisjärjestelmä

50 artikla

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään, kolmansien maiden hallintoviranomaisten sekä komission kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.
2. Tätä varten otetaan käyttöön vastavuoroisen avustuksen järjestelmä, johon sisältyy automatisoitu tietojärjestelmä, IUU-kalastustietojärjestelmä, joka auttaa toimivaltaisia viranomaisia IUU-kalastuksen estämisessä, tutkimisessa ja syyttämässä.
3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamisesta annetaan 52 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

XII luku

Loppusäännökset

51 artikla – Täytäntöönpano

Tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 52 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

52 artikla – Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 2371/2002 30 artiklassa perustettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.
3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.
4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

53 artikla – Kertomuksenantovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on vuosittain viimeistään 30 päivänä huhtikuuta annettava komissiolle kertomus tämän asetuksen soveltamisesta edellisenä kalenterivuonna.
2. Komissio laatii jäsenvaltioiden kertomusten ja omien havaintojensa perusteella kolmen vuoden välein kertomuksen, joka toimitetaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille.
3. Komissio arvioi tämän asetuksen vaikutuksia IUU-kalastukseen viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta.

54 artikla - Kumoaminen

Kumotaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2847/93 28 b artiklan 2 kohta, 28 e artikla, 28 f artikla ja 28 g artikla, neuvoston asetus (EY) N:o 1093/94, neuvoston asetus (EY) N:o 1447/1999, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1936/2001 8 artikla, 19 a artikla, 19 b artikla, 19 c artikla, 21 artikla, 21 b artikla, 21 c artikla sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 601/2004 26 a artikla, 28 artikla, 29 artikla, 30 artikla ja 31 artikla.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

55 artikla - Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen III lukua sovelletaan vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...]

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE I – Euroopan yhteisön saalistodistus

EUROOPAN YHTEISÖN SAALISTODISTUS							
Asiakirjan numero							
TUOTTEITA KOSKEVA JAKSO							
1. Varmettava viranomainen							
Nimi		Osoite			Puhelin Faksi		
2. Kalastusaluksen nimi		Lippu – Kotisatama ja rekisterinumero			Kutsutunnus	IMO-/Lloyds -numero (jos on)	
Kalastuslisenssin nro – voimassaoloaika päättyy (pvm)		Imarsat-numero, faksi, puhelin, sähköpostiosoite (jos on)					
3. Tuotteen kuvaus		Jalostusmuoto:			4. Viittaus sovellettaviin säilyttämis- ja hoitotoimenpiteisiin		
Laji	Tuot ekoo di	Saalisalue(et) pvm	Arvioitu elopaino (kg)	Purettava n saaliin arvioitu paino (kg)	Tarkastet tu purettu paino (kg)		
5. Kalastusaluksen päällikön vakuutus: Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todenmukaiset, ja että saalis on pyydetty sovellettavien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden mukaisesti. Nimi – Allekirjoitus – Sinetti:							
6. Merellä tapahtuvaa jälleelaivaamista koskeva vakuutus Kalastusaluksen päällikkö				Allekirjoitus ja päiväys	Jälleelaivaus pvm/alue/sijainti	Arvioitu paino (kg)	
Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todenmukaiset							
Vastaanottavan kalastusaluksen päällikkö			Allekirjoitus	Aluksen nimi	Kutsutunnus	IMO-/Lloyds -numero (jos on)	
Nimi Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todenmukaiset.							
7. Jälleelaivausta satama-alueella koskeva lupa:							
Nimi		Viranomainen		Allekirjoitus		Sinetti (Leima)	
Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todenmukaiset							
Nimi	Viranomainen	Allekirjoitus	Osoite	Puhelin	Purkamissatama	Purkamisen päivämäärä	Sinetti (Leima)
8. Kuljetusta koskeva jakso: Vientimaa Satama/lentoasema/muu lähtöpaikka				7. Viejän vakuutus: Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todenmukaiset			
Aluksen nimi ja lippu Lennonnumero, lentorahtikirjan numero Kuorma-auton kansallisuus ja rekisterinumero Rautatiekuljetuksen rahtikirjan numero Muu kuljetusasiakirja:			Kontin numero(t): Liitetään luettelo	Nimi	Osoite	Allekirjoitus	
9. Lippuvaltion varmennus Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todennukaiset		Nimi ja arvo	Allekirjoitus	Päivämäärä	Sinetti (Leima)		
10. Tuojan vakuutus:			Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todennukaiset				
Vastaanottajan/Tuojan nimi		Osoite	Kaupunki	Päivämäärä	Allekirjoitus	Tuotteen CN- koodi	
Todistus siitä, ettei tavaroita ole käsitelty		Viite					
11. Tuonnin valvonta							

Viranomainen	Paikka	Tuonti sallittu *	Tuonti keskeytetty *	Tarkistuspyyntö esitetty - pvm
Tulli-ilmoitus (jos tehty)	Numero		Päivämäärä	Paikka

* Merkitään rasti (tarvittaessa)

LIITE II – Euroopan yhteisön jälleenvientitodistus

Euroopan yhteisön jälleenvientitodistus

EUROOPAN YHTEISÖN JÄLLEENVIENTITODISTUS						
Todistuksen numero		Päivämäärä			Jäsenvaltio	
1. Jälleenvietävän tuotteen kuvaus:				Tuodun tuotteen kuvaus:		
Laji	Tuotteen CN-koodi	Viety nettopaino (kg)	Laji	Tuotteen CN-koodi	Tuotu nettopaino (kg)	Saalistodistuksen numero ja pvm
2. Jälleenviejän vakuutus: Vakuutan, että edellä mainitut tiedot ovat täydelliset, oikeat ja todenmukaiset ja että edellä mainittu tuote on peräisin mukana olevalla saalistodistuksella tuodusta tuotteesta.						
Nimi	Osoite	Allekirjoitus	Päivämäärä			
3. Viranomainen						
Nimi ja arvo	Allekirjoitus		Päivämäärä		Sinetti (Leima)	
4. Jälleenviennin valvonta						
Paikka:						
Jälleenvienti sallittu *	Jälleenvienti keskeytetty *	Tarkistuspyyntö esitetty – pvm *			Jälleenviennin vakuutus, numero ja pvm	

LIITE III – Lippuvaltion ilmoitukset, tarkastus- ja yhteistyömenettelyt

1. Lippuvaltion 19 artiklan mukaisesti tekemien ilmoitusten sisältö

Komissio pyytää lippuvaltioita toimittamaan niiden alueellaan toimivien julkisviranomaisten nimet, osoitteet ja viralliset leimat, joilla on seuraavat valtuudet:

- lippunsa alla purjehtivien alusten rekisteröinti;
- kalastuslisenssien myöntäminen aluksille ja niiden peruuttaminen tilapäisesti tai pysyvästi;
- liitteen I mukaisen saalistodistuksen lomakemallin toimittaminen;
- 13 artiklassa tarkoitetuissa saalistodistuksissa annettujen tietojen todenmukaisuuden todistaminen ja todistusten varmentaminen;
- lakien, asetusten ja säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden, joita niiden alusten on noudatettava, täytäntöönpano, valvonta ja noudattamisen valvonta;
- saalistodistusten tarkistaminen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten avustamiseksi 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hallinnollisen yhteistyön kautta;

toimitettujen tietojen ajantasaistaminen.

2. Alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymät saaliiden dokumentointijärjestelyt

- Jos alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hyväksymä saaliiden dokumentointijärjestely on hyväksytty tämän asetuksen mukaiseksi saaliiden sertifiointijärjestelmäksi, lippuvaltion kyseisessä dokumentointijärjestelyssä tekemiä ilmoituksia pidetään tämän liitteen 1 kohdan säännösten mukaisesti tehtyinä, ja tämän liitteen säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.

3. Yhteistyömenettelyt 19 artiklassa tarkoitettujen lippuvaltioiden kanssa

Komissio voi aloittaa neuvottelut 19 artiklassa tarkoitettujen lippuvaltioiden kanssa sopiakseen tässä asetuksessa annettujen saaliiden sertifiointia koskevien säännösten täytäntöönpanojärjestelyistä.

Järjestelyjen olisi oltava seuraavien periaatteiden mukaisia:

- Niillä otetaan käyttöön yhteistyötapoja sen varmistamiseksi, että Euroopan yhteisöön tuodut kalastustuotteet ovat peräisin saaliista, jotka on pyydetty sovellettavien lakien, asetusten tai säilytys- ja hoitotoimenpiteiden mukaisesti.
- Niillä helpotetaan II ja III luvussa vahvistettuja kalastusalusten pääsyä satamiin, kalastustuotteiden tuontia ja saalistodistusten varmentamisvaatimuksia koskevien muodollisuuksien hoitamista lippuvaltioissa.
- Niihin sisältyy komission tai sen nimeämän elimen paikalla suorittamia tarkastuksia järjestelyn tosiasiallisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.
- Niihin sisältyy puitteet osapuolten väliselle, järjestelyn täytäntöönpanoa tukevalle tietojenvaihdolle.